

การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี

โดย
นางสาวพิมพ์มาดา แรงโสม

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัด
กาญจนบุรี

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE ADMINISTRATION OF PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITIES IN THEP
MONGKOL RANGSI SCHOOL KANCHANABURI PROVINCE

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education EDUCATIONAL ADMINISTRATION
Department of Educational Administration
Academic Year 2023
Copyright of Silpakorn University

630620157 : การบริหารการศึกษา แผน ข ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ/PLC

นางสาว พิมพ์มาดา แร้งโสม: การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. มัทนา วังถนอมศักดิ์

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี 2) แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการครูโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 9 คน และครู จำนวน 77 คน รวมทั้งสิ้น 86 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน และระดับมาก 5 ด้าน โดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม ด้านการนำองค์กร และด้านการกระจายความเป็นผู้นำ ตามลำดับ

2. แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ประกอบด้วย 1) ด้านการนำองค์กร คือ ผู้บริหารควรเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนการสร้างกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน และผู้บริหารควรเข้ารับการพัฒนาและสร้างองค์ความรู้เพื่อเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน 2) ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม คือ โรงเรียนควรจัดการอบรมเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจถึงความสำคัญของกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้กับครูในโรงเรียน และผู้บริหารควรเข้าร่วมกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกับครูในโรงเรียน เพื่อแสดงถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในการดำเนินการ โดยดำเนินการแบบกัลยาณมิตรเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับครูทุกคน 3) ด้านการกระจายภาวะผู้นำ คือ โรงเรียนควรมีการแต่งตั้งครูแกนนำในการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน และควรมีการกำหนดบทบาท และแนวทางการดำเนินการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนให้ครูแกนนำทราบและดำเนินการ 4) ด้านการพัฒนาบุคลากร คือ ควรส่งเสริมให้ครูได้รับผิดชอบวิชาสอนที่ตรงตามวิชาเอกของตนเอง และควรส่งเสริมและจัดบรรยากาศการจัดกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้มีความเป็นกัลยาณมิตร ไม่รู้สึกกดดัน และกล้าเสนอความคิดเห็น 5) ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร คือ ควรมีการสนับสนุนงบประมาณในการสนับสนุนกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และควรมีการจัดหาวัสดุ และอุปกรณ์ ในการสนับสนุนกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 6) ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล คือ ผู้บริหารแต่ละสถานศึกษาควรมีการประชุมเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินการกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมกัน และผู้บริหารควรมีการทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างหน่วยงานเพื่อสะดวกในการจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในระดับโรงเรียน สหวิทยาเขตและระดับจังหวัด

630620157 : Major EDUCATIONAL ADMINISTRATION

Keyword : PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY/PLC

MISS Pimmada RANGSOM : THE ADMINISTRATION OF PROFESSIONAL
LEARNING COMMUNITIES IN THEP MONGKOL RANGSI SCHOOL KANCHANABURI
PROVINCE Thesis advisor : Mattana Wangthanomsak

The purposes of this study were to know 1) the administration level of professional learning community in Thep Mongkol Rangsi School Kanchanaburi. 2) the guidelines for administration of the professional learning community in Thep Mongkol Rangsi School Kanchanaburi. The sample group are administrators and teachers of Thep Mongkol Rangsi School Kanchanaburi including 9 administrators and 77 teachers, totaling 86 people. The tools used in the research are an opinionnaire and an interview form. Statistics used to analyze the data include frequency, percentage, and arithmetic mean, standard deviation and content analysis.

The results of the research found that

1. The administration of the professional learning community of Thep Mongkol Rangsi School Kanchanaburi overall is at a high level. When considering each aspect, it was found that 1 aspect was at the highest level and 5 aspects were at the high level, arranged by the arithmetic mean values from highest to lowest as follows: supervision, monitoring, and evaluation aspect, promotion and resources support aspect, personnel development aspect, planning and preparation aspect, corporate leadership aspect, and leadership distribution aspect.

2. The guidelines for administration the professional learning community of Thep Mongkol Rangsi School Kanchanaburi include 1) corporate leadership aspect, the administrators should take the lead in driving the creation of a professional learning community process in the school and should develop and create knowledge to be leaders in driving the professional learning community process in school. 2) planning and preparation aspect, the school should organize training to create an understanding of the importance of the professional learning community process for teachers in the school, and administrators should participate in the professional learning community process with teachers in the school to show the results that occur in the process by operating in a friendly manner to inspire all teachers. 3) leadership distribution aspect, Schools should appoint leading teachers to drive the process of professional learning communities in schools. There should be defined roles and guidelines for driving the professional learning community process in schools to know and act on. 4) personnel development aspect, teachers should be encouraged to take responsibility for teaching subjects that correspond to their major and should promote and organize an atmosphere for organizing professional learning community processes, to be friendly, not pressured, and dare to offer opinions. 5) promotion and resources support aspect, there should be budget support to support professional learning community activities and supplies and equipment are provided. 6) supervision, monitoring, and evaluation aspect, each school administrator should have a meeting to determine guidelines for jointly operating the professional learning community process. There should be an agreement between schools to facilitate the exchange of knowledge at the school level, co-campus level, and provincial level.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระเรื่อง “การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี” สำเร็จลุล่วงด้วยดีเพราะได้รับการอนุเคราะห์เป็นอย่างดี จากรองศาสตราจารย์ ดร.มัทนา วัฒนอมศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสุดา เตียเจริญ ประธานกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำเร็จ อ่อนสัมพันธุ์ ผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบการค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำในการปรับปรุงการค้นคว้าอิสระจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร และข้าราชการครูโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรีทุกท่านที่ได้อนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม และขอขอบพระคุณสุภัทรา สภาพัตต์ ที่ได้อนุเคราะห์ในการใช้เครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้

ในการทำการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ผู้วิจัยได้รับกำลังใจ ความช่วยเหลือ การดูแลและแรงผลักดันเป็นอย่างมากจากครอบครัว และเพื่อนร่วมรุ่นบริหารการศึกษาทุกท่านที่คอยให้คำปรึกษาและอยู่เคียงข้างผู้วิจัยอยู่เสมอ ขอขอบพระคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านเป็นอย่างยิ่งที่มีส่วนทำให้งานวิจัยเรื่องนี้ประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

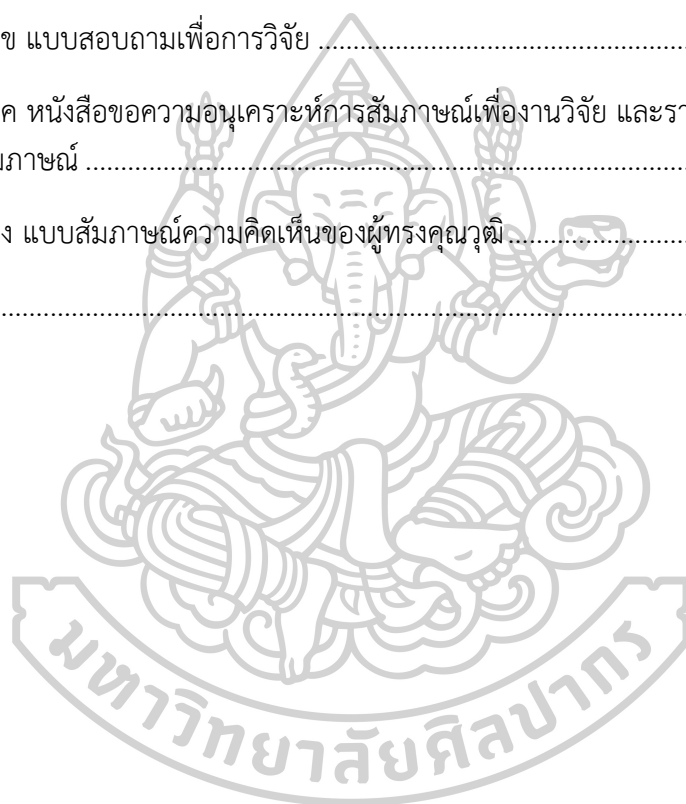
พิมพ์มาดา แร้งไสม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	2
ปัญหาของการวิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ข้อคำถามการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ขอบข่ายเชิงอ้างอิงของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	10
ความหมายของการบริหารจัดการ	10
ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	9
แนวคิดการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	12
ความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	16
องค์ประกอบของการบริหารจัดการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	18

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
งานวิจัยต่างประเทศ.....	29
สรุป.....	31
บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย	32
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	32
ระเบียบวิธีวิจัย	33
แผนแบบการวิจัย	33
ประชากร	34
กลุ่มตัวอย่าง.....	34
ตัวแปรที่ศึกษา.....	34
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
สรุป.....	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	43
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน เทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี.....	45
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี.....	62
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
สรุปผลการวิจัย.....	64
การอภิปรายผล	66

ข้อเสนอแนะ	70
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	70
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	70
รายการอ้างอิง	71
ภาคผนวก.....	75
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	76
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	78
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์การสัมภาษณ์เพื่องานวิจัย และรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้การสัมภาษณ์	87
ภาคผนวก ง แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ.....	91
ประวัติผู้เขียน	94

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ข้อมูลจำนวนบุคลากร	24
ตารางที่ 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
ตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	44
ตารางที่ 4 คำมีชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี โดยภาพรวม.....	46
ตารางที่ 5 คำมีชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการนำ องค์กร.....	47
ตารางที่ 6 คำมีชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการวางแผน และการเตรียมความพร้อม	51
ตารางที่ 7 คำมีชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการกระจายความเป็นผู้นำ.....	53
ตารางที่ 8 คำมีชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการพัฒนา บุคลากร	54
ตารางที่ 9 คำมีชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร	58
ตารางที่ 10 คำมีชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล	59

บทที่ 1

บทนำ

การจัดการศึกษาของประเทศไทยจึงมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 6 ระบุว่า ควรจัดให้มีการศึกษาเพื่อเสริมสร้างบุคลากรในประเทศไทยให้มีความพร้อมในด้านความรู้ ความสามารถ จิตใจและร่างกาย เพื่อให้ประชาชนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการมีปัญญาในการดำเนินชีวิต ผ่านการพัฒนาคุณภาพคน จริยธรรม นำไปสู่ความรู้ สร้างความปลอดภัย ชี้นำสังคมแห่งความรู้และการเรียนรู้ตลอดชีวิต นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดภารกิจหลัก ของการจัดและส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไปในทิศทางที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2579) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – พ.ศ.2579 กำหนดวิสัยทัศน์ให้คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อใช้ชีวิตอย่างมีความสุขอย่างมีคุณภาพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 โดยมียุทธศาสตร์ 6 ประการ ได้แก่ 1) การใช้รูปแบบทางการศึกษาเพื่อทำให้ประเทศมีความมั่นคง 2) การให้ความสำคัญกับการวิจัยและการค้นพบสิ่งใหม่เพื่อการแข่งกันกับประเทศรอบนอก 3) เสริมสร้างให้เกิดบริบทแห่งสังคมด้านการเรียนรู้ 4) สนับสนุนให้สามารถเข้าถึงการศึกษาได้ง่าย 5) ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม และ 6) เพิ่มขีดความสามารถให้การเรียนการสอน¹ นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้ส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ ได้แก่ การส่งเสริมด้านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ขึ้นเพื่อเป็นแนวคิดของการสร้างสถานศึกษาให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่เน้นการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสำคัญ และมุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ของบุคคลและองค์กร

¹สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 (กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค, 2560), 10.

ตลอดจนให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพในรูปแบบที่หลากหลายได้² ดังนั้น จะเห็นได้ว่าหัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา คือ การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการผลักดันให้การปฏิรูปการศึกษาประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ครู เพราะครูเป็นกลไกด่านหน้าในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน³ จึงเป็นความพยายามที่จะแก้ปัญหาในด้านการพัฒนาคุณภาพครูเพื่อให้ครูมีสมรรถนะเพียงพอที่จะพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ เนื่องจากครูเป็นบุคลากรที่สำคัญของการศึกษาและมีส่วนในการพัฒนาสังคม ครูเป็นผู้จัดการเรียนการสอนให้ความรู้และพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้สามารถสื่อสารความคิดแก้ปัญหาใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต รวมทั้งมีคุณธรรมจริยธรรม⁴

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นหัวใจของการพัฒนาคนในประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างอาชีพโดยช่วยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม แต่ทุกวันนี้ โลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของศตวรรษที่ 21 ทั้งสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ การศึกษาและการฝึกอบรม เทคโนโลยีและการสื่อสาร ทั้งรวดเร็ว ทั้งสะดวกในการปฏิบัติต้งาน ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC: พีแอลซี) คือกระบวนการปรับเปลี่ยนเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงผ่านการเรียนรู้จากการทำงานของกลุ่มคนที่มาทำงานร่วมกัน และสนับสนุนซึ่งกันและกันโดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน พวกเขาพร้อมกันกำหนดและตรวจสอบวัตถุประสงค์การเรียนรู้สำหรับนักเรียน สะท้อนผลการปฏิบัติงานทั้งในส่วนบุคคลและผลที่เกิดขึ้นโดยรวมผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการสอนการเรียนรู้ การพูดคุยโต้ตอบ การทำงานร่วมกัน การร่วมมือร่วมพลังโดยเล็งเห็นว่าการส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นองค์รวม โดยมีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ประการ ดังนี้ 1) มีเป้าหมายร่วมกันในการจัดการเรียนรู้/การพัฒนาผู้เรียนให้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ 2) มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากหน้างาน/สถานการณ์จริงของชั้นเรียน 3) ทุกฝ่ายเกี่ยวข้องร่วมเรียนรู้และร่วมพลัง/หนุนเสริมให้เกิดการสร้างความปลอดภัยเปลี่ยนแปลงตามเป้าหมาย 4) มีการวิพากษ์ สะท้อนผลการ

²สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, นโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ.2561 (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2560), 17.

³สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค, 2554).

⁴วิจารณ์ พานิช, สอนอย่างไรในศตวรรษที่ 21, เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2566, เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=J2zpoCcqayc>.

ทำงานพัฒนาผู้เรียน และ 5) HOPE ได้รับการออกแบบมาสำหรับทีมที่ (1) เชื่อสัตย์และมีมนุษยธรรม โดยอิงจากข้อมูลจริง ความเคารพซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง และ (2) ความเปิดกว้างและทางเลือกที่ดีกว่าสำหรับนักเรียน เลือกและเตรียมความพร้อม เรียนรู้จากผู้อื่น / เปิดใจ (3) ความอดทนคือการพัฒนาความอดทนและความมุ่งมั่น การพยายามจนบรรลุผลชัดเจน (4) ประสิทธิภาพและความกระตือรือร้นสร้างความมั่นใจในผลลัพธ์ของวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ และเต็มใจที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่⁵

ปัญหาของการวิจัย

โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ได้มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2564 อ้างอิงจากปี 2018 กฎกระทรวงว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 3 กำหนดให้สถานศึกษาต้องส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่สถาบันแม่หรือสถาบันที่กำกับดูแลสถานศึกษาทุกปี รายงานผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการศึกษาที่สะท้อนผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผลการวิเคราะห์ตนเองของสถานศึกษาระบุปัญหาตามมาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านคุณภาพผู้เรียน คือ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งยังมีบางรายวิชาที่มีผลการเรียนต่ำกว่าค่าเป้าหมาย และ 2) พัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ มีทักษะในการแก้ปัญหา พัฒนาการจัดการสอนและการเรียนรู้ รายวิชาคณิตศาสตร์

มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารจัดการและบริหารจัดการ คือ 1) เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาผู้เรียน 2) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน ให้เข้มแข็ง มีส่วนร่วมและรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษา และขับเคลื่อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ 3) พัฒนาการกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลในด้านงานต่างๆ อย่างต่อเนื่อง และ 4) พัฒนาระบบการบริหารงาน การปฏิบัติงานในรูปแบบออนไลน์

มาตรฐานที่ 3 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ 1) พัฒนาครูให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน และนำผลงานของวิจัยในชั้นเรียนนั้นไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นไป 2) ครูผู้สอนควรนำภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนสร้างผลงานและนวัตกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้และสามารถนำไปต่อยอดในการพัฒนาทางด้าน การสร้างรายได้สู่ครอบครัวและชุมชน

⁵สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, คู่มือการอบรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC Professional learning Community “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” สูสถานศึกษา (กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ 2560).

ตลอดจนพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ 3) ครูผู้สอนติดตาม ตรวจสอบการเรียนการสอนและการส่งงานของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและแจ้งผลย้อนกลับทันทีเพื่อให้นักเรียนทราบถึงพัฒนาการและความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง⁶

จากปัญหาที่กล่าวมาทั้งหมดในข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่าโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี มีปัญหาด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร รวมถึงด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และ ประเมินผล จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งถือว่าเป็นความท้าทาย เป็นภารกิจหลักสำคัญของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อให้ผู้เรียนและสถานศึกษามีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลที่ต้องมีการนำกระบวนการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาช่วยในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาสถานศึกษา ไปสู่คุณภาพและมาตรฐานพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษา จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจศึกษา แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี และเพื่อประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี
2. เพื่อทราบแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี

ข้อคำถามการวิจัย

1. การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในระดับใด
2. แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นอย่างไร

⁶โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี, “รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษาปีการศึกษา 2565,” กุมภาพันธ์ 2565.

สมมติฐานของการวิจัย

1. การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในระดับปานกลาง
2. แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นพหุแนวทาง

ขอบข่ายเชิงอ้างอิงของการวิจัย

การบริหารงานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการบริหารงานเชิงระบบ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีเชิงระบบ (System approach) ตามแนวคิดของ ลูเนนเบิร์กและออร์นสไตน์ (Lunenburg and Ornstein) ที่กล่าวว่า องค์กระบบเปิดประกอบด้วยระบบย่อยภายในองค์กรที่มีการโต้ตอบกับสภาพแวดล้อมภายนอก ระบบจะยอมรับข้อมูลจากสภาพแวดล้อมที่มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงอยู่ ซึ่งแปลงปัจจัยนำเข้าให้เป็นปัจจัยนำออก ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงและปรับปรุงทั้งสามองค์ประกอบจะเชื่อมโยงถึงกัน ปัจจัยภายในในระบบการศึกษาคือองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรทางการศึกษาที่นำเข้ามาในระบบ เช่น นโยบายการจัดการศึกษา ทรัพยากรบุคคล เช่น ผู้บริหาร ครู นักเรียน ทรัพยากรที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ (ป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงไปตามกระบวนการบริหาร กระบวนการสอนและการเรียนรู้ กระบวนการติดตามผลเพื่อให้บรรลุการผลิต (Outputs) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจของทุกฝ่ายโดยมีข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปสู่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นกว่าเดิม ซึ่งอยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และทางภูมิศาสตร์⁷

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพซึ่งได้มีนักวิชาการและหน่วยต่าง ๆ เสนอไว้ดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระบุองค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ต้องมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน 2) ร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ 3) ภาวะผู้นำร่วม 4) กัลยาณมิตร 5) ต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร 6) การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ⁸ นอกจากนี้ แคนนาทา (Cannata) กล่าวว่า องค์ประกอบการบริหารจัดการชุมชนทางวิชาชีพของครู (Component of Teacher Professional Community) ประกอบด้วยองค์ประกอบ

⁷ Fred C. Lunenburg. and Allan C. Ornstein, **Educational Administration: Concepts and Practices**, 7th ed. (CA: Sage Publications Inc., 2022), 23-25.

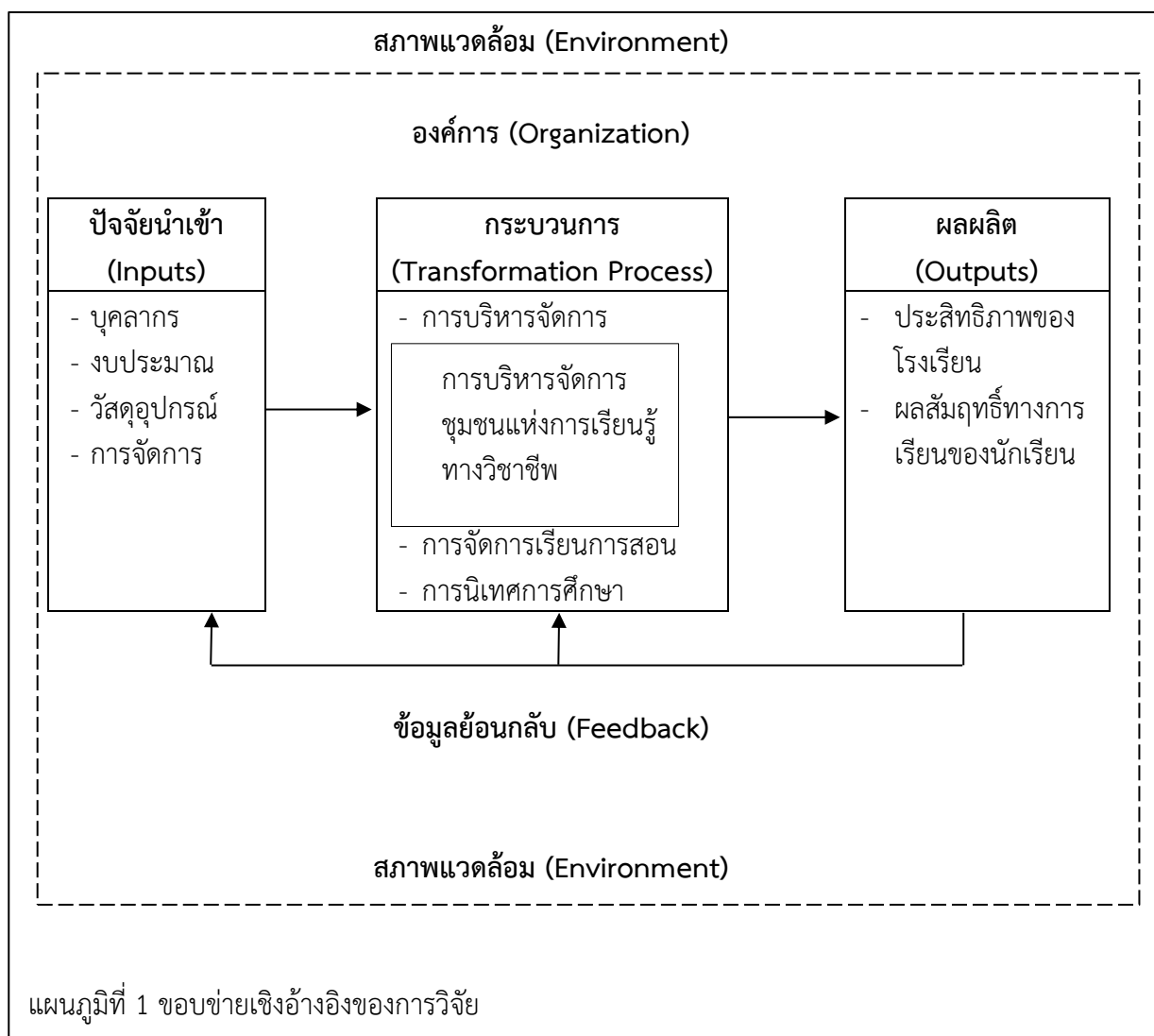
⁸สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, **คู่มือการอบรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC Professional learning Community. “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ”** สู่สถานศึกษา (กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ 2560). 26-29.

4 ประการ โดยแต่ละองค์ประกอบมีคุณลักษณะสำคัญ คือ 1) การมีความเชื่อและค่านิยมร่วมกัน (Shared Beliefs and Values) 2) ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน (Responsibility for Student Learning) 3) การร่วมมือรวมพลัง (Collaboration) 4) โครงสร้างเชิงอำนาจการและโครงสร้างที่แตกต่างไปจากเดิม (Facilitating and Inhabit Structure)⁹ และสุภัทรา สภาพัตต์ ได้ระบุองค์ประกอบของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ 6 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านการนำองค์กร 2) ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม 3) ด้านการกระจายภาวะผู้นำ 4) ด้านการพัฒนาบุคลากร 5) ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร 6) ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล¹⁰ จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถนำเสนอข้อช่วยเชิงอ้างอิงของการวิจัย ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1

⁹Cannata, Marisa, “Teacher Community in Elementary Charter Schools,” *Education Policy Analysis Archives* 15, 11 (May 2007): 1-31.

¹⁰สุภัทรา สภาพัตต์, “การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา,” *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร* 19, 1 (กรกฎาคม 2564): 6-7.

ที่มา : Fred C. Lunenburg, and Allan C. Ornstein, **Educational Administration: Concepts and Practices**, 7th ed. (CA : Sage Publications Inc., 2022), 23-25.

: สุภัทรา สภาอรรถ, “การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา,” **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร** 19, 1 (กรกฎาคม 2564) : 6-7.

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยโดยมุ่งศึกษาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี โดยศึกษาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามผลการวิจัยของสุภัทรา สภาอรรถ์ ซึ่งได้กำหนดองค์ประกอบของการบริหารจัดการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการนำองค์กร 2) ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม 3) ด้านการกระจายภาวะผู้นำ 4) ด้านการพัฒนาบุคลากร 5) ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร 6) ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลดังแสดงในแผนภูมิที่ 2

การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
1) ด้านการนำองค์กร 2) ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม 3) ด้านการกระจายภาวะผู้นำ 4) ด้านการพัฒนาบุคลากร 5) ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร 6) ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล

แผนภูมิที่ 2 ขอบเขตของการวิจัย

ที่มา : สุภัทรา สภาอรรถ์, “การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา,” วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 19, 1 (กรกฎาคม 2564) : 6-7.

นิยามศัพท์เฉพาะ

การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันอย่างเต็มใจ และเต็มความสามารถ เพื่อทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านองค์ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพ การจัดการศึกษา และคุณภาพผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ที่ถนนเจ้าขุนณะ ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นหลักการ ทฤษฎี แนวคิดของหน่วยงาน และนักการศึกษาเกี่ยวกับสาระสำคัญของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพและข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

มีหลายหน่วยงานการศึกษารวมถึงนักวิชาการได้ศึกษาแนวคิดเรื่องการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และได้นำเสนอแนวคิดที่มีความคล้ายคลึง และมีความแตกต่างกันออกไป ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของการบริหารจัดการ

คำว่า “การบริหารจัดการ” ได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

ปยธิดา ตรีเดช, สมชาติ โตรักษา และพีระ ครีกครั้นจิตร ได้ให้ความหมายของ การบริหารจัดการไว้ว่า หมายถึง กระบวนการร่วมกันระหว่างผู้บริหารผู้ปฏิบัติงานในอันที่จะทำให้งานสำเร็จ บรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นหน้าที่ของผู้บริหารในอันจะกระทำการใด ๆ ให้มีการร่วมมือกันทำงานอย่างเต็มที่ และเต็มความสามารถ โดยใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม และให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยผ่านการวางแผนงาน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การนำการปฏิบัติงาน (Leading) และการควบคุมงาน (Controlling)¹¹

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ กล่าวว่า การบริหาร คือ การดำเนินงาน หรือการปฏิบัติใด ๆ ของหน่วยงานภาครัฐ และ/หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ถ้าเป็นหน่วยงานภาคเอกชน หมายถึง ของหน่วยงาน

¹¹ ปยธิดา ตรีเดช, สมชาติ โตรักษา และพีระ ครีกครั้นจิตร, หลักการบริหารจัดการ (กรุงเทพฯ: เอส.พี.เอ็น. การพิมพ์, 2556), 1.

และ/หรือบุคคล) ที่เกี่ยวข้องกับคน สิ่งของ และหน่วยงานต่างๆ อธิบายเพิ่มเติมว่า การบริหารงาน (administration) มาจากภาษาละติน “administratiae” แปลว่า ช่วยเหลือ (ช่วยเหลือ) หรือสั่งการ (โดยตรง) บริหาร เกี่ยวข้องกับคำว่า “รัฐมนตรี” ซึ่งแปลว่า รับผิดชอบหรือเป็นคนรับผิดชอบ. หรือข้าราชการ เป็นรัฐมนตรี ความหมายเดิมของคำว่า บริหารจัดการ หมายถึง การติดตามและดูแล การแสวงหา กำไร (กำไร) หรือกำไรสูงสุด (กำไรสูงสุด) เพื่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นแก่สังคมถือเป็นวัตถุประสงค์รอง หรือนี่คือผลพลอยได้ (ตามผลิตภัณฑ์) เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นจึงแตกต่างไปจากจุดประสงค์ของสถาบันของรัฐ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน การบริหารราชการในปัจจุบันหรือที่อาจเรียกว่าการบริหารการจัดการมีความเกี่ยวข้องกับภาคธุรกิจมากขึ้น¹²

เดสเลอร์ (Dessler) กล่าวว่า การบริหาร คือ การที่ผู้บริหารวางแผน จัดองค์กร การนำ และควบคุมการทำงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร¹³

โรบิน และดีเซนโซ (Robbins and Decenzo) กล่าวว่า การบริหารหรือการจัดการ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้งานกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลด้วยคน และทรัพยากรขององค์กร¹⁴

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน มีการร่วมมือกันอย่างเต็มที่ และเต็มความสามารถ โดยใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม และให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการวางแผน การจัดการ การจูงใจ การควบคุม และการกระทำ ที่ทำให้เกิดการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างมีระเบียบแบบแผน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ประเวศ วะสี กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การรวมตัวกันของครูเพื่อ ร่วมกันจัดการความรู้โดยมีเป้าหมายร่วมกันที่มีผลต่อศิษย์ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และ เกิดผลดีต่อตัวครูเองให้มีความสามารถ มีความสุข และมีความก้าวหน้าทางวิชาชีพยิ่งขึ้น จึงเป็น กระบวนการ/กลไกที่สนับสนุนให้ครูสร้างความรู้และนำความรู้ไปใช้ทำหน้าที่ครูเพื่อให้ผู้เรียน

¹² วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 50 แนวคิด ตัวชี้วัด ตัวแบบของการบริหารจัดการและการบริหารจัดการที่ยั่งยืน (กรุงเทพฯ: ก้าวใหม่, 2559), 1

¹³ Gary Dessler, *Management, principles and practices for tomorrow's leaders* (New Jersey: Pearson Education, 2004), 3.

¹⁴ Stephen P. Robbins and David Decenzo, *Management*, 6th ed. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall, 2005), 3.

เกิดการรู้จริง (Mastery) รวมถึงการปรับบทบาทของครูสู่การเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียน (Learning Facilitator) หรือครูฝึก (Coach) และปรับห้องเรียนจากห้องสอนมาเป็นห้องเรียนรู้ ในลักษณะของการเรียนรู้แบบกลุ่ม เปลี่ยนจากการเรียนแบบแข่งขันเป็นการเรียนแบบร่วมมือ¹⁵

อนุสรฯ สุวรรณวงศ์ กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การร่วมมือร่วมพลังของผู้บริหารครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาการปฏิบัติงานทางวิชาชีพของตนเองร่วมกับเพื่อนครู โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านองค์ความรู้ทักษะและประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการพัฒนาทางวิชาชีพและนำความรู้ทางวิชาชีพดังกล่าวไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน¹⁶

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้แบบมืออาชีพเป็นเรื่องเกี่ยวกับครูและผู้บริหารที่มาร่วมตัวกัน การร่วมมือกัน การทำงานร่วมกัน และการเรียนรู้ร่วมกัน และนักการศึกษา บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์ฉันมิตรที่มีวิสัยทัศน์ ค่านิยม เป้าหมาย และแบ่งปันภารกิจ ทำงานร่วมกันเป็นทีมการเรียนรู้โดยครูผู้สอน และผู้บริหารในฐานะหัวหน้างานและสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพโดยเปลี่ยนคุณภาพของตนเองไปสู่คุณภาพการจัดการการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ และความสุขในการร่วมมือระหว่างสมาชิกในชุมชน¹⁷

มิเชล และ แซคเนย์ (Mitchell and Sackney) กล่าวว่า บริบทการเรียนรู้แบบมืออาชีพหมายถึง การที่กลุ่มบุคคลแบ่งปันและวิพากษ์กันอย่างจริงจังเกี่ยวกับแนวทางการฝึกฝนที่มีความต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นจริง ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน มุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้ และส่งเสริมความเจริญงอกงามของบุคคล¹⁸

¹⁵ ประเวศ วะสี, “ชุมชนการเรียนรู้ครู : เปลี่ยน “ห้องเรียน” ให้เป็น “ห้องเรียน(รู้)” . รายงานสรุปการเสวนาวิชาการเวทีปฏิรูปการเรียนรู้สู่การศึกษาเพื่อคนทั้งมวล ครั้งที่ 17,” 4 มิถุนายน 2556.

¹⁶ อนุสรฯ สุวรรณวงศ์, “คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย,” วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา 8, 1 (2559): 163-174.

¹⁷ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, คู่มือการอบรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC Professional learning Community. “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” สู่สถานศึกษา (กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ 2560), 7.

¹⁸ Coral Mitchell and Larry Sackney, *Profound Improvement: Building Capacity for A Learning Community*, (Lisse, The Netherland: Swets & Zeitlinger, 2000), 14.

บุคลี และ ฮิค (Bulkley and Hicks) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การปฏิสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องของครูในด้านการปฏิบัติงานทางการสอน ตลอดจนการเรียนรู้ของครูและนักเรียน¹⁹

โบลัม และคณะ (Bolam et al.) กล่าวว่า บริบทการเรียนรู้แบบมืออาชีพหมายถึง การที่บุคลากร ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาโรงเรียนและเพื่อยกระดับการเรียนรู้ของตนเองและนักเรียน²⁰

แมคคลาคลิน และ ทาลเบท (Mclaughlin and Talbert) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การที่ครูทำงานร่วมกันเพื่อสะท้อนแนวทางการปฏิบัติงานซึ่งกันและกัน ติดตามตรวจสอบการปฏิบัติ²¹

สรุปได้ว่า บริบทการเรียนรู้แบบมืออาชีพหมายถึง การรวมตัวกันของผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านองค์ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพ การจัดการศึกษา และคุณภาพผู้เรียนร่วมกัน

จากความหมายของการบริหารจัดการ และบริบทการเรียนรู้แบบมืออาชีพสามารถสรุปได้ว่า การบริหารจัดการบริบทการเรียนรู้แบบมืออาชีพหมายถึง กระบวนการดำเนินงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันอย่างเต็มใจ และเต็มความสามารถ เพื่อทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านองค์ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพ การจัดการศึกษา และคุณภาพผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

¹⁹Katrina E. Bulkley and Jennifer Hicks, “Managing Community: Professional Community in Charter Schools operated by Educational Management Organization,” *Educational Administration Quarterly* 41, 2 (April 2005): 306-348.

²⁰R. Bolam, and other, **Creating and Sustaining Effective Professional Learning Communities** (London: University of Bristol, 2005), 3.

²¹ Milbrey W. Mclaughlin and Joan E. Talbert, **Building School Based Teacher Learning Communities: Professional Strategies to Improve Student Achievement** (New York: Teachers College Press, 2006), 2.

แนวคิดการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่า PLC (Professional Learning Community) มีพื้นฐานแนวคิดมาจากภาคธุรกิจ เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสามารถขององค์กรในการเรียนรู้ เป็นการประยุกต์แนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ พวกเขาอธิบายว่าการอุปมาโรงเรียนว่าเป็น "องค์กร" อาจไม่เหมาะสมและไม่ถูกต้อง ในความเป็นจริง โรงเรียนเป็นเหมือน "ชุมชน" มากกว่าองค์กร มีความแตกต่างระหว่าง "องค์กร" และ "ชุมชน" ชุมชนจะยึดถือซึ่งกันและกันด้วยค่านิยม ความคิด และพันธกิจร่วมกันของสมาชิกแต่ละคน ซึ่งเป็นแนวคิดที่ตรงกันข้ามกับ "องค์กร" โดยมีความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกตามระดับลง กลไกการควบคุม และโครงสร้างที่เข้มงวดเต็มไปด้วยกฎเกณฑ์และวัฒนธรรม ใช้อำนาจเป็นหลัก และ "ชุมชน" จะใช้อิทธิพลของการมีค่านิยม และเป้าหมายร่วมกัน นี่คือการสัมพันธ์ทางวิชาชีพของสมาชิก เป็นเพื่อนวิชาการและยึดมั่นในหลักการ ฟังพาทอาศัยกัน ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการทำงานร่วมกันในการทำงานที่มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน เช่นการลดความเป็นมิตร มั่นเป็นทางการมากขึ้น และได้รับการควบคุมจากภายนอกเพื่อรักษาสถานะดั้งเดิมขององค์กร ซึ่งจะทำให้โรงเรียนมีรูปแบบที่เป็นทางการมากขึ้นซึ่งสร้างความรู้สึก ระยะห่างระหว่างบุคคลมากขึ้น มีกลไกการจัดการมากมายและมักเน้นไปที่ด้านเทคนิค ในทางกลับกัน หากโรงเรียนได้รับการยอมรับว่ามีสถานภาพเป็นชุมชน ก็จะเกิดบรรยากาศที่สมาชิกมีความเกี่ยวข้องกันเพื่อจุดประสงค์ร่วมกัน มีการสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนม และสร้างบรรยากาศที่ทุกคนห่วงใยกันและช่วยกันดูแลความเป็นอยู่ที่ดีของกันและกันในขณะเดียวกันก็ใส่ใจการเรียนรู้ด้วย และความรับผิดชอบร่วมกันหลักของชุมชนนั้นคือการปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียน²²

นันทน์ นันทพงษ์ กล่าวว่า รูปแบบการส่งเสริมให้เกิดบริบทการเรียนรู้แบบมืออาชีพ คือการให้ความสำคัญกับการร่วมกันออกแบบเนื้อหา และจัดองค์ความรู้ที่มีอย่างเป็นระบบภายใต้การควบคุมแบบพี่สอนน้อง ทำให้เกิดบรรยากาศที่เหมาะสมทางการเรียน ก่อให้เกิดแนวทางการเรียนที่สร้างสรรค์ทำให้เด็กมีความสุขและผลการเรียนมีคุณภาพ ซึ่งการจะสร้างบริบทการเรียนรู้แบบมืออาชีพ มีองค์ประกอบอีกหลายประการ เช่น

1) กลุ่มคณะกรรมการ (Committees) มีลักษณะเป็นกลุ่มด้านการ บริหารงานมีวัตถุประสงค์ไว้ล่วงหน้าโดยมีงานที่ได้รับมอบหมายเป็นจุดเน้นในการหาแนวทางแก้ปัญหา (สมาชิกโดยสมัครใจตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป)

²²สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, คู่มือการอบรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC Professional learning Community. “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” สู่อสถานศึกษา (กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ 2560), 3.

2) กลุ่มวิพากษ์ (Critical Friends Group) เป็นกลุ่มของครูที่มีความสนใจตรงกัน เพื่อพบปะ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันร่วมฝึกวางแผนและพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง (สมาชิกไม่เกิน กลุ่มละ 12 คน)

3) กลุ่มให้คำปรึกษา (Peer Coaching Team) เป็นการรวมกลุ่มของครูผู้สอน 2-3 คนเพื่อ ร่วมกันวางแผนการจัดการเรียนรู้ และทำการสังเกตการสอนของเพื่อนครูผู้สอนที่เป็นสมาชิกในกลุ่ม

4) กลุ่มเรียนรู้ (Study Groups/Independent or Stand-Alone) เป็นกลุ่มที่เรียนรู้การ ปฏิบัติจากกลุ่มการเรียนรู้ย่อยๆ กลุ่มอื่น หรือสมาชิกอื่นในกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการ แสวงหาความรู้วิชาชีพอาจเป็นการเรียนรู้ของครูที่อยู่โรงเรียนต่างกันได้โดยมีวัตถุประสงค์อยู่ที่การ เรียนรู้ในประเด็นที่ตนสนใจ เพื่อให้มีความรู้ในประเด็นนั้นมากขึ้น

5) ทีมวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research Team)

6) กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ย่อย (Small Learning Community) เป็นการ รวมกลุ่มของสมาชิกส่วนหนึ่งในโรงเรียน ที่มีภาระหน้าที่รับผิดชอบใกล้เคียง กัน เช่น สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันประจำชั้นระดับเดียวกัน เป็นต้น เพื่อร่วมแลกเปลี่ยน เรียนรู้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ สูงขึ้น²³

สนอง โลหิตพิเศษ กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ได้เริ่มต้นพัฒนา มาจากชุมชนในความหมาย ที่เป็นหน่วยงานสังคมและได้รับการพัฒนาให้สามารถจัดการกระบวนการเรียนรู้ ชุมชนเพื่อพัฒนาเป็น ชุมชนแห่งการเรียนรู้ และต่อมาเกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่หลากหลายประเภท สามารถจำแนก ประเภทชุมชนแห่งการเรียนรู้ออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ดังนี้

1) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ใช้ชุมชนเป็นฐานการเรียนรู้ (Community-based Learning) ชุมชนแห่งการเรียนรู้นี้เป็นชุมชนตามแนวคิดชุมชนที่เป็นหน่วยงานสังคม เป็นหน่วยการ ปกครอง ประกอบด้วยอาณาบริเวณที่อยู่อาศัยของกลุ่มคนรวมกัน และมีระบบความสัมพันธ์ระหว่าง สมาชิก เช่น ครอบครัว เครือญาติ มิตรสหาย เศรษฐกิจ วัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น ชุมชนมี กระบวนการ เรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน มีแหล่งการเรียนรู้ เช่น ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

2) บริบทการเรียนรู้แบบมืออาชีพ(PLC: Professional Learning Community) กลุ่มคนที่มี จุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพคือการรวบรวม การบูรณาการ และการทำงาน ร่วมกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษา เพื่อปรับปรุงผลลัพธ์ของนักเรียนหรืองานวิชาการของ โรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยผ่านการวิจัยเชิงปฏิบัติการ จุดมุ่งหมายคือการปรับปรุงคุณภาพ

²³นันทนัช นันทพงษ์, ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC), เอกสารประกอบการประชุมศึกษาศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโรงเรียน ยุพราชวิทยาลัย. เชียงใหม่, (2561), 12.

การจัดการการศึกษา เปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการจัดการการเรียนรู้ของคุณ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียนที่จะเข้าร่วมและเรียนรู้ว่าการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทำได้ยากโดยลำพัง แต่คาดว่าผลลัพธ์จะกระเพื่อมไปทั่วระบบโรงเรียน จำเป็นต้องสร้างกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ อย่างมีอาชีพ สถาบันหรือโรงเรียนใด ๆ ที่เป็นชุมชนที่เกี่ยวข้อง ชุมชนที่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพอย่างเคร่งครัดจำเป็นต้องอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ใจกว้าง และเชื่อมั่นในการทำงานของพวกเขา Co-living space คือชุมชนเพื่อนวิชาการ ลักษณะของสังคมแห่งความมีน้ำใจ บนพื้นฐานของอำนาจทางวิชาชีพและพลังทางศีลธรรมเป็นแนวคิดด้านระเบียบวิธีของกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ หรือการประมวลผลที่ทำร่วมกันในชุมชน กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพจะสะท้อนถึงลักษณะหรือเอกลักษณ์ของแต่ละชุมชนตามลักษณะและความเป็นจริงของชุมชนนั้นๆ ซึ่งมีบริบทต่างกันแต่เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมความสามัคคีของจิตใจ พลังร่วมกัน และภูมิปัญญาร่วมกันของครู ผู้บริหาร และครูในชุมชนให้ทำงานร่วมกันโดยมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงการจัดการการศึกษาของครูเพื่อปรับปรุงคุณภาพของนักเรียนกลายเป็นจุดสำคัญ

3) ชุมชนนักปฏิบัติ (CoP: Community of Practice) ชุมชนแห่งการปฏิบัติหรือชุมชนแห่งการปฏิบัติเป็นกลุ่มคนที่รวมตัวกันอย่างไม่เป็นทางการเพื่อจุดประสงค์ในการแลกเปลี่ยนความรู้ และสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดีขึ้น บ่อยครั้งการประชุมแบบนี้มักมาจากคนจากกลุ่มงานเดียวกัน หรือคุณสนใจอะไรบางอย่าง เรื่องราวร่วมกัน ความใจกว้าง และความใจกว้างเป็นสิ่งสำคัญในการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน CoP จะใช้ในการจัดการความรู้ มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่ออำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนความรู้ และใช้ความรู้ของคนในชุมชนมาสู่ชุมชนด้วยความสมัครใจ สมาชิกเลือกกิจกรรมที่แตกต่างกัน สมาชิกที่ดำเนินการและจัดระเบียบตนเองเป็นส่วนใหญ่ (ปกครองตนเอง) สามารถเข้าหรือออกจากชุมชนได้ตลอดเวลา และเมื่อสมาชิกพิถีพิถันแล้ว แรงผลักดันของ "CoP" ก็จะถูกสร้างโดยสมาชิกเป็นหลัก จึงสามารถใช้ "CoP" ซึ่งเป็นเครือข่ายทางสังคมภายในและภายนอกที่มีอำนาจและอิทธิพลในการแลกเปลี่ยนความรู้ และแบ่งปันความรู้กลุ่มเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่รวดเร็ว เร่งการเรียนรู้ตอนนี้ "CoP" นอกจากประโยชน์ในการช่วยส่งเสริมวัฒนธรรมแล้ว นอกจากนี้ยังใช้ประโยชน์จากการเรียนรู้ในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานและการพัฒนาวิชาชีพ และเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มบุคคล ทำให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ งานสามารถพัฒนาเป็นความรู้ใหม่ได้ ชุมชนแห่งการปฏิบัติประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 ส่วนที่ 1. ประเด็นความรู้ที่น่าสนใจจะพัฒนาร่วมกัน 2. รวบรวมไว้ด้วยกันเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ 3. แนวปฏิบัติหรือองค์ความรู้ที่สร้างและปฏิบัติร่วมกัน

4) กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้เชิงเสมือน (VLC: Virtual Learning Community) กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้เสมือนจริงหรือชุมชนรูปแบบใหม่ (Virtual Community View) หรือกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ออนไลน์ (Online Learning Community) คือกลุ่มคนที่มาสื่อสารกัน เป้าหมายและภารกิจร่วมกันผ่านกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในชุมชน และแลกเปลี่ยนความรู้และพัฒนาความรู้เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาเพื่อสร้างระบบการเรียนรู้ทางสังคมผ่านทางอินเทอร์เน็ต กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้เสมือนจริงถูกสร้างขึ้นผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ในโลกไซเบอร์ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับภูมิศาสตร์ การพบปะ (เผชิญหน้ากัน) เกิดจากการมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน การสร้างการเชื่อมต่อทางสังคมหรือความรู้สึกของชุมชน (ความรู้สึกเป็นเจ้าของ) ระหว่างผู้ใช้ผ่านเทคโนโลยี คุณสามารถเข้าถึงผู้อื่นได้จากทุกที่และสร้างกลุ่มของตนเองทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ไม่ว่าจะติดต่อเวลาไหนก็ตามสามารถรองรับเทคโนโลยีที่ตอบสนองได้ทันที (เรียลไทม์) มีแนวคิดที่แตกต่างกัน เช่น ชุมชนเสมือนตามความสนใจ กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้เสมือนที่สมาชิกโต้ตอบกัน และชุมชนผู้เชี่ยวชาญในองค์กร ชุมชนประเภทนี้ มีข้อได้เปรียบมากกว่าชุมชนอื่น ไม่มีการเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานของเพศ อายุ เชื้อชาติ สีผิว ชาติพันธุ์ รูปลักษณ์ภายนอก น้ำเสียง สมาชิกชุมชนเสมือนเป็นเครื่องมือที่เชื่อมโยงผู้ที่มีความสนใจคล้ายกัน ช่วยให้มองเห็นบริบทในสังคมในยุคข้อมูลข่าวสาร ผลลัพธ์ที่ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของสังคมที่หลากหลาย เทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงผู้คนเข้ากับเครือข่ายถือเป็นศูนย์กลางของการสื่อสารที่ทำให้ผู้คนมีโอกาสแลกเปลี่ยนและแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ในระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับนานาชาติ ตัวอย่างของชุมชนแห่งการเรียนรู้เสมือนจริง เช่น โซเชียลเน็ตเวิร์กต่างๆ ที่ผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ต และการใช้แอปพลิเคชัน เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ เป็นต้น

5) กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้เฉพาะพื้นที่: กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของสาขาหรือสาขาวิชาเฉพาะ เช่น การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม การสร้างรายได้จากการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ การเป็นผู้ประกอบการ การเจรจาเพื่อการพัฒนาชุมชน และการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านวัฒนธรรมการเสริมอำนาจการตัดสินใจเชิงนโยบาย การบริหารจัดการและการพัฒนาความสามารถ ฯลฯ โดยสรุป PLC ได้รับการพัฒนาจากกลยุทธ์องค์กร ซึ่งทำให้องค์กรสามารถปรับตัวเข้ากับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างรวดเร็ว โดยเริ่มจากการพัฒนาแนวคิด องค์กรแห่งการเรียนรู้และแอปพลิเคชันนี้เข้ากันได้กับเงื่อนไขของโรงเรียนและการศึกษา ร่วมกันอย่างมีอาชีพงานสำคัญคือความรับผิดชอบ

การเรียนรู้ร่วมกันระหว่างนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ จากการศึกษาของโรงเรียนหลายแห่งในประเทศสหรัฐอเมริกาดำเนินการในรูปแบบ PLC พบว่ามีผลดีทั้งวิชาชีพครูและนักศึกษาที่เน้นการพัฒนา นักศึกษามากขึ้น²⁴

จากการศึกษาข้างต้นสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า สมาคมการศึกษาวิชาชีพเป็นการพัฒนาจากกลยุทธ์องค์กรที่ช่วยให้องค์กรปรับตัวเข้ากับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างรวดเร็ว เริ่มเติบโตจากแนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการปรับตัวสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมืออาชีพที่รับผิดชอบในการเรียนรู้ของนักเรียน หากการจัดการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพประสบผลสำเร็จก็จะส่งผลดีต่อวิชาชีพครูทั้งหมด และนักเรียนที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนานักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ

ความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ไพพกา ผิวดำ กล่าวถึง ความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจากการสังเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนที่ได้พัฒนา PLC โดยใช้คำถาม: โรงเรียนดังกล่าวมีผลลัพธ์ที่แตกต่างจากโรงเรียนอื่นอย่างไร ซึ่งไม่มีสมาคมวิชาชีพ และหากแตกต่าง จะส่งผลดีต่อครูและนักเรียนอย่างไรบ้าง ส่งผลให้เกิดสองประเด็น: 1) พบว่า PLC มีผลกระทบต่อครูและสามารถทำให้ครูรู้สึกมุ่งมั่นต่อภารกิจและเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้น โดยเพิ่มความต้องการที่จะทำภารกิจให้สำเร็จ มีเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน ต้องการเรียนรู้ร่วมกันและมีความรับผิดชอบต่อการพัฒนาโดยรวมของนักเรียนเพราะพลังทางการศึกษาจะส่งผลดีต่อการดำเนินงานของสถาบันการศึกษา ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้โดยใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกันมีผลดีต่อการปรับปรุงและพัฒนางานวิชาชีพได้ตลอดเวลา ส่งผลให้มีแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองอย่างมืออาชีพและอุทิศตนให้กับนักเรียนซึ่งมีคุณค่าและเสริมสร้างขวัญกำลังใจ ทำดี 2) ผลกระทบที่ดีต่อนักเรียน สามารถลดอัตราการเรียนซ้ำและจำนวนชั้นเรียนที่ต้องเลื่อนหรือระงับ อัตราการขาดเรียนลดลง ซึ่งเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาขาวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และการอ่านในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญ โรงเรียนแบบดั้งเดิม ว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ในกลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิหลังหลากหลายและมีข้อบกพร่องที่ชัดเจน²⁵

²⁴สนอง โลหิตวิเศษ, “ชุมชนแห่งการเรียนรู้,” สารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 53, (กรกฎาคม 2561): 31-39.

²⁵ไพพกา ผิวดำ, “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่ความสำเร็จของสถานศึกษา,” วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย 3, 1 (มกราคม – มิถุนายน 2564): 33-35.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 กล่าวว่า ความสำคัญของกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ จากผลการวิจัยโดยตรง ได้รับการยืนยันว่ามีการนำโมเดลกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ไปใช้ Professional จากการสังเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนที่สร้างกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพทั้งในด้านวิชาชีพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้คำถาม: โรงเรียนดังกล่าวมีผลเป็นอย่างไร? ต่างจากโรงเรียนทั่วไปตรงที่ไม่มีสมาคมวิชาชีพ และหากแตกต่างกันจะส่งผลดีต่อครูและนักเรียนอย่างไร สรุปได้ 2 ประเด็นดังนี้ เป็นที่รู้กันว่ากลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้มีผลกระทบต่อครู

เพื่อลดความรู้สึกโดดเดี่ยวของครูจากงานสอน เพื่อเพิ่มความรู้สึกมุ่งมั่นต่อภารกิจและเป้าหมายของโรงเรียน มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการเรียนรู้ร่วมกันด้วยความปรารถนาที่เพิ่มขึ้นเพื่อให้บรรลุภารกิจ และเพื่อการพัฒนาโดยรวมของนักเรียน ความรับผิดชอบถือเป็นจุดแข็งของการเรียนรู้ซึ่งส่งผลให้มีการสอนที่ดีในห้องเรียน ค้นพบความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับวิธีการสอนและนักศึกษา นอกจากนี้ การตระหนักรู้ข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็นต่อวิชาชีพอย่างกว้างขวางและรวดเร็วยังส่งผลดีต่อการปรับปรุงและพัฒนางานวิชาชีพได้ตลอดเวลา เป็นผลให้พวกเขาได้รับการสนับสนุนให้พัฒนาตนเองอย่างมืออาชีพและอุทิศตนให้กับนักเรียน การปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานถือเป็นทั้งคุณค่าและกำลังใจ: ผลลัพธ์เชิงบวกสำหรับนักเรียนถูกพบว่าเป็นกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ ส่งผลกระทบต่อนักเรียน กล่าวคือสามารถลดอัตราการกำเริบของโรคได้ และลดจำนวนชั้นเรียนที่ต้องระงับหรือเลื่อนออกไป อัตราการขาดงานลดลงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และการอ่าน เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนแบบดั้งเดิม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนมีความแตกต่างกันด้วยพื้นที่หลังที่แตกต่างและการลดและลดที่ชัดเจน²⁶

จากการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความสำคัญของบริบทการเรียนรู้แบบมืออาชีพคือการเรียนรู้ร่วมกันในทางวิชาชีพของครูที่มีเป้าหมายเดียวกันร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านความรู้และเทคนิควิธีการในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ครูเกิดการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ซึ่งจะส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้สูงขึ้น

²⁶สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29, **คู่มือการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ”** สู่สถานศึกษา, เอกสารกลุ่มนิเทศ ศน. ที่ 24/2563 กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

องค์ประกอบของการบริหารจัดการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระบุองค์ประกอบสำคัญของการบริหารจัดการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ต้องมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน หมายถึง มีเป้าหมายทิศทางเดียวกัน มุ่งสู่การพัฒนาการเรียน การสอน สู่คุณภาพผู้เรียน 2) ร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ หมายถึง ต้องเปิดใจ รับฟัง เสนอวิธีการ นำสู่การปฏิบัติและประเมินร่วมกัน Open เปิดใจรับและให้ Care และ Share 3) ภาวะผู้นำร่วม หมายถึง การทำ PLC ต้องมีผู้นำและผู้ตามในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 4) กัลยาณมิตร หมายถึง เป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพเติมเต็มส่วนที่ขาดของแต่ละคน 5) ต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร หมายถึง ต้องเน้นการทำงานที่เปิดโอกาสการทำงานที่ช่วยเหลือกันมากกว่าการสั่งการมีชั่วโมงพูดคุย 6) การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ หมายถึง การเรียนรู้การปฏิบัติงานและตรงกับภาระงานคือ การสอน สู่คุณภาพผู้เรียน²⁷

เมธาสิทธิ์ ธัญรัตนศรีสกุล กล่าวถึงองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยการบริหารจัดการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ มีจำนวน 5 องค์ประกอบได้แก่ 1) ชุมชนกัลยาณมิตร 2) การมีวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกัน 3) การมีภาวะผู้นำ 4) การเรียนรู้ แบบร่วมแรงร่วมใจ และ 5) การมีพื้นที่ปฏิบัติงานร่วมกัน เป้าหมายหลักที่สำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับครู คือ การพัฒนานักเรียนให้มีความรู้และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21²⁸

สุภัทรา สสภาพัฒน์ กล่าวว่า การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 6 ด้าน ประกอบด้วย ดังนี้

ขอบเขตที่ 1: ภาวะผู้นำองค์กร ซึ่งประกอบด้วย 18 ประเด็น ได้แก่ 1) ผู้อำนวยการและครูกำหนดเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน 2) ผู้อำนวยการทำงานร่วมกับครูเป็นประจำเพื่อตรวจสอบปัญหาและนำกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนไปปฏิบัติ ผู้บริหารสถาบันการศึกษาส่งเสริมการทำงานร่วมกันภายในทีมวิชาการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการพัฒนานักเรียนร่วมกัน 5) ผู้จัดการสถาบันการศึกษาเป็นผู้นำในวงสนทนาของกระบวนการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้วิชาชีพในช่วงเริ่มต้นของการอภิปรายแต่ละครั้งเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง 6) ครูใหญ่แสดงบทบาทความเป็นผู้นำในการพัฒนานักเรียนผ่านกระบวนการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา 7) ครูใหญ่ส่งเสริม

²⁷สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, คู่มือการอบรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC Professional learning Community. “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” สู่สถานศึกษา (กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ 2560), 26-29.

²⁸เมธาสิทธิ์ ธัญรัตนศรีสกุล, “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ: แนวทางปฏิบัติสำหรับครู,” วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2, 2 (2560).

บทบาทของครูการพัฒนานักเรียนผ่านกระบวนการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้แบบมีอาชีพในโรงเรียน 8) ผู้จัดการและครูของสถาบันการศึกษาสะท้อนถึงผลลัพธ์ของการจัดการกระบวนการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา 9) ผู้จัดการและครูของสถาบันการศึกษาสะท้อนถึงผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้ของชุมชนเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน 10) ผู้บริหารสถาบันการศึกษาเปิดโอกาสให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพเพื่อสื่อสารความรู้ส่วนบุคคล นี่คือการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และรับฟังอย่างตั้งใจ 11) สนับสนุนผู้บริหารสถานศึกษาอำนวยความสะดวกในทุกด้านของกระบวนการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา 12) ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ให้การสนับสนุนและพัฒนาวิชาการเพื่อแก้ไขปัญหาของนักศึกษา ในการดำเนินการของกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ 13) ผู้จัดการสถานศึกษาบริหารจัดการร่วมกับเครือข่ายสถาบันภายนอกหรือผู้เชี่ยวชาญ เช่น ผู้จัดการสถานศึกษาอื่น ครูโรงเรียนต่าง ๆ และการกำกับดูแลการศึกษา มาช่วยขับเคลื่อนกระบวนการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในการพัฒนานักเรียน 14) ผู้จัดการสถานศึกษาจะเสริมสร้างขวัญกำลังใจเมื่อประสบความสำเร็จในการพัฒนานักศึกษา เช่น รางวัลชมเชย การยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณ 15) จูงใจผู้บริหารสถานศึกษา เติมพลังในการทำงานต่อไป ในกลุ่มที่ยังไม่ประสบความสำเร็จ 16) ผู้จัดการสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้อย่างน้อยปีการศึกษา ละครั้งเพื่อแสดงผลงานและนำเสนอประสบการณ์ในโรงเรียน 17) ผู้จัดการสถาบันศึกษานำความสำเร็จมาสู่คนทั่วไปแผนการใดที่ประสบความสำเร็จควรได้รับการเผยแพร่ การยอมรับและแบ่งปันความสำเร็จกับชุมชน 18) ผู้จัดการสถาบันการศึกษาทำงานอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องจนกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์กรสู่ความยั่งยืน

ขอบเขตที่ 2 การวางแผนและการเตรียมความพร้อม ประกอบด้วย 13 ประเด็น ได้แก่ 1) การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการตามหลักการ คือ "ความรู้ การเข้าถึง และการพัฒนา" 2) การสร้างความตระหนักรู้ สร้างแรงบันดาลใจด้วยการมาจากภายใน ซึ่งก็คือ "ระเบิดจากภายใน" 3) ศึกษาหลักการและกระบวนการของกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าจะปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างไร มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน 6) การสร้างกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้แบบมีอาชีพโดยยึดหลักการมีส่วนร่วมในโรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของนักเรียน 9) ผู้จัดการและครูสถาบันการศึกษาควรพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อดูปัญหา ความต้องการและความพร้อมของกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา 12) สร้างบันทึกความเข้าใจ (MOU) ระหว่างผู้อำนวยการโรงเรียนและ

ครูเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่เป็นมิตรในการสนับสนุนและดูแลซึ่งกันและกัน 13) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สร้างโครงการเพื่อปรับปรุงคุณภาพ

ขอบเขตที่ 3: การกระจายภาวะผู้นำ ประกอบด้วย 5 ประเด็น คือ 1) การจัดตั้งผู้นำทีมเพื่อเป็นผู้นำกระบวนการจริง ส่งเสริมให้สมาชิกในทีมมีพลังในการแก้ปัญหาพร้อมกัน 2) ส่งเสริมให้ครูเป็นผู้นำเป็นผู้นำทีม 3) หัวหน้าทีมควรส่งเสริมให้สมาชิกในทีมเปลี่ยนแปลงตนเองและอาชีพ 4) ส่งเสริมให้ครูทุกคนพัฒนาความเป็นผู้นำที่สนับสนุน และความเป็นผู้นำร่วมกัน 5) ส่งเสริมให้ครูทุกคนพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองในการขับเคลื่อนกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ

ขอบเขตที่ 4 การพัฒนาบุคลากร ประกอบด้วย 12 ประเด็น ได้แก่ 1) ครูต้องเข้าร่วมเวิร์คช็อป "การเรียนรู้ทางจิตวิทยา" เพื่อส่งเสริมให้มีการเปิดใจกว้าง และสร้างความไว้วางใจ สร้างความตระหนักรู้และไว้วางใจในกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้วิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 2) ฝึกอบรมและพัฒนาครูในเทคนิคการสังเกตการสอนของครูคนอื่นๆ แลกเปลี่ยนความรู้และวิธีการสื่อสารเพื่อให้ครูสามารถสะท้อนถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของเพื่อนครูได้อย่างสร้างสรรค์ 3) ฝึกอบรมครูให้มีความรู้ ใช้การสอบถามแบบมีคำแนะนำเพื่อติดตามผลลัพธ์และกลยุทธ์สำหรับการจัดการเรียนการสอนใหม่ 4) ผู้จัดการสถานศึกษาส่งครูไปศึกษาและเยี่ยมชมโรงเรียนที่มีผลการเรียนดีและประสบความสำเร็จ และปรับผลการเรียนตามเงื่อนไขของโรงเรียน 5) การแต่งตั้งคณะกรรมการรวมทั้งคณะกรรมการอำนวยการในโรงเรียน บริหารคณะกรรมการ คณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนติดตามคณะกรรมการติดตาม คณะกรรมการประเมินผล และคณะ 6) จัดตั้งทีมกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้แบบมืออาชีพในโรงเรียนระดับต่างๆ เช่น ระดับคณิตศาสตร์ 1-6 ระดับกลุ่มวิชาการเรียนรู้ เป็นต้น 7) ให้อิสระแก่ครูในการเข้าร่วมกลุ่มกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนของตนเพื่อพัฒนาและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เช่น กลุ่มวิชา หรือระดับชั้นเดียวกัน เป็นต้น 8) กำหนดเวลาให้ผู้อำนวยการโรงเรียนเข้าร่วมกลุ่มกระบวนการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง 9) กำหนดเวลาให้ครูมีเวลาดำเนินกระบวนการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงในแต่ละกลุ่มวิชาการเรียนรู้ หรือ METAIOMSOMA ระดับ 1-6 เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและระบุสิ่งที่ต้องการพัฒนา ออกแบบและจัดทำแผน/กิจกรรม/ความคิดริเริ่มในการจัดการเรียนรู้ การวิจารณ์ การแลกเปลี่ยนความรู้ และการปรับปรุง 10) ปรับตารางการสอนเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ครูได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเพื่อให้งานการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นการสร้างบรรยากาศทางวิชาการในโรงเรียน 12) สนับสนุนครูในการทำวิจัยใน

ห้องเรียนจากผลการพัฒนาร่วมกันจากกิจกรรมกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ (บมจ.) เพื่อพัฒนาตนเองเป็นครูมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง

ขอบเขตที่ 5: การพัฒนาและสนับสนุนทรัพยากร ซึ่งประกอบด้วย 10 ประเด็น: 1) จัดทำแนวทางการดำเนินงานของสมาคมการเรียนรู้วิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) จัดทำตารางเวลาการดำเนินงานของสมาคมการเรียนรู้วิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาการสร้างกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน เช่น สื่อการจัดการเรียนรู้ เอกสาร การวิจัย เป็นต้น 4) จัดห้องครูเพื่อการโต้ตอบที่ง่ายดาย อำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมของกลุ่มในกระบวนการของชุมชนวิชาชีพศึกษา 5) จัดหาเงินทุนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้วิชาชีพ (บมจ.) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา 6) สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการก่อตัวของกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้การศึกษาสายอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา 7) ส่งเสริมบรรยากาศที่เปิดกว้าง ไว้วางใจซึ่งกันและกัน และเคารพซึ่งกันและกัน. บันทึกและรวบรวมข้อมูลในระบบ ICT10 อย่างอิสระ) บริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการสร้างกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้แบบมืออาชีพที่โรงเรียน

ขอบเขตที่ 6 การติดตาม ติดตาม และประเมินผล ประกอบด้วย 15 ประเด็น ได้แก่ 1) สร้างความเข้าใจกับครูเกี่ยวกับการนิเทศ มีกระบวนการติดตามและวัดผลที่ชัดเจน 2) มีระบบประเมินผลงานเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง 3) ติดตามผลงานของครูแต่ละกลุ่มอย่างต่อเนื่อง คงที่และเท่าเทียมกัน 4) จัดทีมงานติดตาม ติดตามและติดตามการสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในตัวนักเรียน 6) ประเมินความก้าวหน้าของทีมอย่างสม่ำเสมอและช่วยเหลือในกรณีที่เกิดปัญหา 7) ครูต้องบันทึกรายงานการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนเพื่อเสนอต่อผู้บริหารสถานศึกษาภายหลังเสร็จสิ้นกิจกรรมกระบวนการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้วิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 8) ผู้บริหารสถานศึกษารับรองผลงานที่จัดทำโดย กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพในกลุ่มต่างๆ เช่น นวัตกรรมหรือแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด 9) เชิญผู้เชี่ยวชาญภายนอกมาดำเนินการนิเทศการสอนเพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน 12) การประเมินประสิทธิภาพของครูควรเน้นไปที่การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน 13) เปิดโอกาสให้ผู้เข้าอบรมได้เห็นการจัดการเรียนการสอนของครู 14) จัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระดับโรงเรียนเพื่อการพัฒนาครูและนักเรียน ระดับระหว่างวิทยาเขตและระดับจังหวัด 15) กำหนดแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาต่อยอดจากผลการประเมินและวิเคราะห์ โดยใช้กระบวนการ PDCA

แคนนาตา (Cannata) กล่าวว่า องค์ประกอบของการบริหารจัดการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพของครู ประกอบด้วย 4 ประการ โดยแต่ละองค์ประกอบมีคุณลักษณะสำคัญ คือ 1) การมีความเชื่อและค่านิยมร่วมกัน (Shared Beliefs and Values) หมายถึง กระบวนการทางสังคมของโรงเรียนที่เป็นตัวกำหนดบรรทัดฐานและพฤติกรรมของสมาชิกใน

องค์การ โดยบรรทัดฐานนั้นเกิดจากการที่ครูมีทัศนคติที่คล้ายคลึงกัน โดยมีความเชื่อพื้นฐานและค่านิยมร่วมกันในด้านเป้าหมายทางการศึกษาและเป้าประสงค์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน (Responsibility for Student Learning) หมายถึง การปฏิบัติงานของครุ่มุ่งเน้นผลลัพธ์ตรงตามเป้าประสงค์ทางการศึกษาและสามารถ เสริมสร้างการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยจะต้องคำนึงถึงความสนใจ ความต้องการ และศักยภาพของ ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพจะต้องอาศัยการทำงาน ร่วมกันเป็นทีมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอน และมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งระบบโรงเรียน3) การร่วมมือร่วมพลัง (Collaboration) หมายถึง การปฏิบัติงานร่วมกันของครูเพื่อบรรลุพันธกิจร่วมขององค์การ โดยกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นจะต้องตอบสนองเป้าประสงค์หลักขององค์การ 4) โครงสร้างเชิงอำนาจการและโครงสร้างที่แตกต่างไปจากเดิม (Facilitating and Inhabit Structure) หมายถึง คุณลักษณะของโรงเรียนที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ เช่น โครงสร้างของโรงเรียน ขนาดของโรงเรียน ภาวะผู้นำของผู้บริหาร เป็นต้น²⁹

จากการศึกษาแนวคิดของนักวิชาการต่าง ๆ ที่กล่าวสรุปองค์ประกอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ สามารถสรุปได้ว่า เพื่อให้การดำเนินการกิจกรรมกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ ควร มีองค์ประกอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ 6 องค์ประกอบ ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านการนำองค์กร 2) ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม 3) ด้านการกระจายภาวะผู้นำ 4) ด้านการพัฒนาบุคลากร 5) ด้านการส่งเสริม สนับสนุน จัดทรัพยากร 6) ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล³⁰

²⁹Marisa Cannata, “Teacher Community in Elementary Charter Schools,” *Education Policy Analysis Archives* 15, 11 (May 2007): 1-31.

³⁰สุภัทรา สภาพอ์ดต์, “การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา,” *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร* ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 (2564), 6-7.

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี

โรงเรียนเทพมงคลรังษี เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ภายใต้อำนาจของกระทรวงศึกษาธิการ มีพื้นที่ทั้งหมด 14 ไร่ ตั้งอยู่บนถนนเจ้าคุณนาย ตำบลนิวา บ้านเมือง อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

โรงเรียนเทพมงคลรังษี มีพื้นฐานมาจากพระราชดำริของพระเทพมงคลรังษี (ด. พุทธโชติ) อดีตเจ้าอาวาสวัดทิวาสังฆาราม และอดีตเจ้าอาวาสจังหวัดกาญจนบุรี ที่เคยพบเห็นเมื่อลูกเรียนจบชั้น ประถมศึกษา พ่อแม่ประสบปัญหา เนื่องจากโรงเรียนประจำจังหวัดอยู่ไกลจากชุมชนมากเกินไป และโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีอยู่ไม่สามารถรองรับเด็กทั้งหมดได้ จึงมีความคิดที่จะสร้างโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่วัดเทวสังราม จึงได้เงินไปซื้อที่ดินใกล้วัด ที่ตั้งโรงเรียนเนื่องจากโรงเรียนเทคนิคกาญจนบุรีตั้งอยู่ในวัด มีโครงการย้ายจัดตั้งขึ้นใหม่จึงได้มาซึ่งที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ที่ตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเป้าหมาย กระทรวงศึกษาธิการจึงประกาศจัดตั้งโรงเรียนวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ.2517 ชื่อ "โรงเรียนเทพมงคลรังษี" ที่ใช้ชื่อนี้ก็เพื่อเทิดทูน เกียรติที่พระคุณท่าน ได้รับสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะ ชั้นเทพ

เบื้องต้นมีนักเรียนอาศัยและศึกษาอยู่ที่อาคารรุดนันทน์จำนวน 111 คน ซึ่งเป็นอาคารเรียน พระปริชรมและการสอนพระพุทธศาสนาในเวลาต่อมามีจำนวนศิษย์เพิ่มขึ้นตามไปด้วย และเขาได้เริ่มสอนแล้วในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในปีการศึกษา 1981 ปัจจุบันมีการสอนตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีห้องเรียน 46 ห้อง และนักเรียน 1,892 คน

ข้อมูลบุคลากรของสถานศึกษา

จำนวนบุคลากรโรงเรียนเทพมงคลรังสี ปีการศึกษา 2566 รวม 117 คน

ข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ 1 ธันวาคม 2566

ตารางที่ 1 ข้อมูลบุคลากรของสถานศึกษา

ตำแหน่ง	ข้อมูลบุคลากร		รวม
	ชาย	หญิง	
ฝ่ายบริหาร	3	2	5
ชำนาญการพิเศษ	6	15	21
ชำนาญการ	9	24	33
ครู	11	28	39
ครูผู้ช่วย	2	5	7
พนักงานราชการ	2	1	3
ครูอัตราจ้าง	7	5	12
ครูผู้ทรงคุณค่า	-	1	1
เจ้าหน้าที่	-	3	3
ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว	4	4	8
รวมทั้งหมด	42	75	117

ที่มา : ฝ่ายวิชาการ, รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา โรงเรียนเทพมงคลรังสี
ปีการศึกษา 2566, กาญจนบุรี: โรงเรียนเทพมงคลรังสี, 6

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

มินตรา ลายสนิทเสรีกุล ได้ศึกษา เรื่อง กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการสำรวจกรุงเทพฯ พบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่ต้องการของสถาบันโดยรวมอยู่ในระดับสูงในทุกด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรซึ่งเป็นจุดแข็ง 2) ด้านการเรียนการสอน และ 3) ด้านการวัดผลและประเมินผล ซึ่งเป็นจุดอ่อนของกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง 12 กลยุทธ์ และวิธีดำเนินการ 29 วิธีดำเนินการ ซึ่งกลยุทธ์หลัก 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน และ 3) ด้านการวัดและประเมินผล³¹

วรลักษณ์ ชูกำเนิด ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้วิชาชีพครูเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย การเปลี่ยนผ่านจากระบบที่จัดตั้งขึ้นสู่ชุมชนการศึกษาครูวิชาชีพ ได้รับการขับเคลื่อนโดยองค์ประกอบของชุมชนการศึกษาวิชาชีพครูที่มีต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลอย่างต่อเนื่องบนพื้นฐาน 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ชุมชนไทย กัลยาณมิตรและการรับฟัง 2) ความเป็นผู้นำส่งเสริมศักยภาพ นำไปสู่การเกิดผู้นำการเปลี่ยนแปลง 3) วิสัยทัศน์แห่งศรัทธาร่วมกัน ปลุกพลังแห่งเข็มทิศในการมองเห็นโดยทั่วไป 4) ระบบที่เปิดกว้างและเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง บังคับให้คุณเปิดเผยตัวเองว่าเป็นเจ้าของงานการเรียนรู้ 5) ระบบที่ให้การเรียนรู้แบบมืออาชีพเพื่อวุฒิภาวะและจิตวิญญาณของครู สร้างความตั้งใจร่วมกันในการพัฒนาวิชาชีพ และ 6) พื้นที่การเรียนรู้ร่วมกันบนพื้นฐานการทำงานจริงเพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง พัฒนาอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นวิถีปกติขององค์กร³²

ชูชาติ พ่วงสมจิตร ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพและแนวปฏิบัติสำหรับการใช้งานในสถาบันการศึกษา กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพหรือ PLC ได้รับการระบุว่าเป็วิธีการศึกษาของครูที่สร้างบรรยากาศ

³¹มินตรา ลายสนิทเสรีกุล, “กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร,” วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 9, 3 (2557): 392

³²วรลักษณ์ ชูกำเนิด, “รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย,” วารสารทาดใหญ่วิชาการ 12, 2. (กรกฎาคม – ธันวาคม 2557): 197.

ให้ครูได้แบ่งปันความรู้ ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีคุณลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ 1) สังคมที่มีความสัมพันธ์อันดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข 2) สังคมที่มีความสามัคคีและความไว้วางใจในการทำงาน 3) สังคมที่เอาใจใส่วิชาการ มีจริยธรรม และเป็นมิตร และ 4) เป็นสังคมที่สามารถดำเนินไปได้ การนำ PLC ไปใช้งานในสถาบันการศึกษาสามารถทำได้ตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการมี 4 ขั้นตอนเช่น 1) ระยะเวลาวางแผนซึ่งประกอบด้วย 2 ระยะเวลาหลัก ได้แก่ ระยะเวลาสร้างวิสัยทัศน์ ภารกิจและเป้าหมายร่วมกัน และระยะกิจกรรมการพัฒนา 2) ระยะเวลานำไปปฏิบัติซึ่งเป็นระยะที่กลุ่มดำเนินการตามแผน ดำเนินการอย่างถูกต้อง 3) ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนที่สมาชิกแต่ละคนนำผลการปฏิบัติมาเสนอในวงสนทนาโดยเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยปกตินิยมใช้การทบทวนระหว่างปฏิบัติงาน เป็นเครื่องมือในการสังเกตการปฏิบัติงาน และ 4) ขั้นสะท้อนผล เป็นขั้นการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครู ผ่านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่ง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และกรรมการสถานศึกษาเป็นหลักการนำ PLC มาใช้ในโรงเรียนจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับเงื่อนไข 5 ประการ ได้แก่ ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปันการเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ ค่านิยมร่วมและวิสัยทัศน์ร่วมของสมาชิกเงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้และการแบ่งปันการปฏิบัติ³³

เอกพล อยู่ภักดี ได้ศึกษา เรื่อง ปัจจัยทางสถาบันที่ส่งผลต่อกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานบริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาภาคสนาม พื้นที่ 30. ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยทางการบริหารอยู่ในระดับสูง การมีชุมชนแห่งการเรียนรู้อยู่ในระดับสูงในทุกด้าน และผลรวมของความสัมพันธจะอยู่ระหว่าง .625-.806 และมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01³⁴

พรพนทิภาภรณ์ อภิปริญา ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการสร้างกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้วิชาชีพในสำนักงานสนามบริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนเขตพื้นที่ 1 และเขต 2 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ระยะเตรียมการ ได้แก่ 1) ระยะเวลาสร้างวิสัยทัศน์ โรงเรียนหลายแห่งจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับ PLC ให้กับครูและผู้บริหารโรงเรียน ปัญหาที่พบบ่อยที่สุดคือครูใหญ่และครูไม่ทราบเกี่ยวกับ PLC 2) ในขั้นตอนการวางแผน โรงเรียนส่วนใหญ่จะจัดตั้งทีม ปัญหาที่พบบ่อยที่สุดอย่างหนึ่งของ PLC คือครูไม่เห็นนักการศึกษาของครูในการ

³³ชูชาติ พวงสมจิตร, “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและแนวทางการนำมาใช้ในสถานศึกษา,” **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช** 10, 1 (มกราคม – มิถุนายน 2560): 34.

³⁴เอกพล อยู่ภักดี, “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30,” **วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์** 5,2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2560), 36.

เรียนรู้ปัญหาบทเรียน พบว่ากิจกรรมที่พัฒนาส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรเพื่อปรับปรุงการเรียน การสอน ปัญหาที่พบบ่อยที่สุดคือครูไม่เข้าร่วมการประชุม PLC ตามที่กำหนดไว้ในขั้นตอนการสร้าง กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ พบว่า 1) การวางแผนหลายขั้นตอนในโรงเรียน ทำให้เกิดการดำเนินงานเป็นทีม ปัญหาพบว่าครูมีภาระงานมากเกินไป 2) ช่วงแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ พบว่าครูจำนวนมากเข้าร่วมการอภิปรายตามสิ่งที่ปฏิบัติได้จริง พบว่าปัญหาคือฝ่ายบริหารไม่ติดตาม อย่างสม่ำเสมอ 3) ขั้นตอนการสะท้อนผล พบว่าส่วนใหญ่ครูได้ประสบการณ์ไปปรับปรุงการจัดการเรียน การสอน³⁵

วิราวรรณ เพ็ชรนาวา ได้ศึกษา เรื่อง แนวทางการจัดตั้งกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการ แสวงหาความรู้สายอาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในวิทยาเขตวิภาวดี กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า 1) ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการจัดการชุมชนอาชีพศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในวิทยาเขต วิภาวดี กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับสูง 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อตัวของกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ ได้แก่ ภาวะผู้นำ วัฒนธรรมองค์กร แง่มุมครู และ บรรยากาศองค์กร ส่งผลต่อการจัดการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้สายอาชีพ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่วิทยาเขตวิภาวดี กรุงเทพฯ มีอัตราการร้อยละ 73.6 โดยมีระดับนัยสำคัญทาง สถิติ .01 และ 3) แนวทางการจัดตั้งกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่วิทยาเขตวิภาวดี กรุงเทพมหานคร รวมถึงเครือข่ายสนับสนุนที่ดี มีอิสระในโครงสร้างองค์กร การบริหารจัดการสถาบันที่ชัดเจน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มคน ที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพของครู³⁶

กันต์ธร หิรัญลักษณ์ ได้ศึกษา เรื่อง บริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพที่ส่งผลต่อคุณภาพของ ผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับบริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก (2) ระดับคุณภาพของ ผู้เรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับ (3) บริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพมีความสัมพันธ์กับคุณภาพ

³⁵พรรณทิภาภรณ์ อภิปริญา, “สภาพและปัญหาของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 และเขต 2 กรุงเทพมหานคร,” **วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา OJED** 14, 2 (มิถุนายน 2562), 1.

³⁶วิราวรรณ เพ็ชรนาวา, “แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน มัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตวิภาวดี กรุงเทพมหานคร,” **วารสาร มจร การพัฒนาสังคม** 6, 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2564): 69.

ของผู้เรียนในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ (4) บริบทการเรียนรู้ของมืออาชีพส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05³⁷

อัมพันธ์ ดอกเตย ได้ศึกษา การพัฒนากลยุทธ์การบริหารบริบทการเรียนรู้ของมืออาชีพของสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพของการบริหารบริบทการเรียนรู้ของมืออาชีพของสถานศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของผู้บริหารมีดังนี้ (1) การบริหารการทำงานเป็นทีม (2) การบริหารการเรียนรู้ร่วมกัน (3) การมีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และเป้าหมายร่วม (4) ภาวะผู้นำและภาวะผู้นำร่วม (5) การบริหารชุมชนแห่งมิตรและ (6) สภาพแวดล้อมสนับสนุน 2) กลยุทธ์การบริหารบริบทการเรียนรู้ของมืออาชีพของสถานศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก ดังนี้ (1) กลยุทธ์การสร้างความร่วมมือทางวิชาชีพ (2) กลยุทธ์การพัฒนาระบบฐานข้อมูลที่เสริมสร้างชุมชนทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (3) กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายพัฒนาวิชาชีพ (4) กลยุทธ์การกระจายอำนาจทางวิชาชีพ³⁸

ประณาลี ลือชา ได้ศึกษา บทบาทการบริหารจัดการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทการบริหารจัดการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตชลบุรี เขต 3 สรุปได้ดังนี้ ครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นโดยทั่วไปและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความเป็นผู้นำร่วมกัน ครูที่มีเกรดและกลุ่มโรงเรียนต่างกัน พบว่า ความคิดเห็นและแต่ละมิติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05³⁹

กุลนาถ สิทธิกุล ได้ศึกษา แนวทางการจัดการชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพของสถานศึกษา สำนักงานเขตบริการการประถมศึกษาานครสวรรค์ ในเขตพื้นที่ 1 พบว่า 1) ปัญหาในการจัดการกลุ่ม

³⁷ กัณฑ์ธร หิรัญลักษณ์, “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี,” *วารสารบริหารการศึกษา มศว* 19, 36 (มกราคม-มิถุนายน 2565): 109.

³⁸ อัมพันธ์ ดอกเตย, “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,” *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร* 10, 39 (เมษายน - มิถุนายน 2565): 332.

³⁹ ประณาลี ลือชา, “บทบาทการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3,” *วารสารราชชนรินทร์* 20, 1 (มกราคม - มิถุนายน 2566): 42.

คนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้วิชาชีพของสถานศึกษา ภายใต้อำนาจของสำนักงานเขตบริการการศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ที่ 1 โดยรวมแล้วถือว่าอยู่ในระดับสูง ด้านที่ท้าทายที่สุดคือการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ตามด้วยการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กรหรือโครงสร้างการสนับสนุนของชุมชน สังคมกัลยาณมิตรมีภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีมและความร่วมมือตามลำดับ 2) แนวทางการบริหารจัดการกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพของสถาบันการศึกษา ควรพิจารณาการในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ 1) วิสัยทัศน์การทำงานร่วมกัน ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ครูวิเคราะห์ร่วมกัน การทบทวนปัญหาเพื่อเปลี่ยนวิสัยทัศน์ของสถาบันการศึกษา 2) การทำงานเป็นทีม ความร่วมมือ และการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครู ควรร่วมกันวางแผนการดำเนินงาน กำหนดขั้นตอน และสร้างทีมที่เข้มแข็ง 3) ด้านภาวะผู้นำร่วม ผู้บริหารต้องสร้างแรงจูงใจในการทำงาน เน้นการกระจายอำนาจ 4) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ผู้บริหารควรมุ่งเน้นการบริหารอย่างเป็นกัลยาณมิตร เปิดโอกาสให้ครูแสดงความคิดเห็นในการบริหารสถานศึกษาได้อย่างเสรีภาพ 5) ด้านปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร หรือโครงสร้างสนับสนุนชุมชน ผู้บริหารควรมุ่งเน้นความยั่งยืนแบบบริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ 6) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ผู้บริหารควรเน้นการสร้างการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง การสร้างนวัตกรรมและพัฒนาบริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพโดยเทียบเคียงศึกษามาตรฐานสากล⁴⁰

งานวิจัยต่างประเทศ

กิเลส และ ฮาร์กรีฟส์ (Giles and Hargreaves) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความยั่งยืนของโรงเรียนนวัตกรรมในฐานะองค์กรการเรียนรู้และกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพระหว่างการศึกษาปฐมวัยมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนที่มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และบริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพสามารถต้านทานแรงกดดันจากการแข่งขัน การเปลี่ยนแปลง และการปฏิรูปมาตรฐานการศึกษา อันเป็นอุปสรรคสำคัญของการก้าวสู่โรงเรียนนวัตกรรม โดยองค์กรแห่งการเรียนรู้และบริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพนำมาซึ่งการสร้างวัฒนธรรมใหม่ของครู ภาวะผู้นำแบบกระจายอำนาจ และการวางแผนความสำเร็จของภาวะผู้นำ ในขณะที่การปฏิรูปมาตรฐานคือตัวขับเคลื่อนให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียนและชุมชนแห่งการเรียนรู้ของครู ทั้งนี้ บริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพเป็นรูปแบบองค์การสมัยใหม่ที่มุ่งเน้นการสร้างสรรคนวัตกรรมและมีความยืดหยุ่นสูง ดังนั้นการจะนำองค์การสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ได้นั้นจะต้องอาศัยการสนับสนุนจาก

⁴⁰ กุลนาถ สิทธิกุล, “แนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1,” วารสารการบริหารการศึกษา และภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร 11, 43 (เมษายน - มิถุนายน 2565): 226.

รัฐบาลเพื่อเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่สนองต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และบริหารการเรียนรู้ อย่างมืออาชีพ⁴¹

รีเบคคา (Rebecca M.) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ใน โรงเรียนในเมือง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ มี 6 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหาร 2) การทำงานร่วมกัน 3) การมีปฏิสัมพันธ์ของคนในองค์กร 4) จุดเน้น 5) ความเชื่อของครู และ 6) การสนับสนุน ทั้ง 6 ปัจจัยนี้ มีความสำคัญในการขับเคลื่อน PLC ให้กับโรงเรียนในเมือง⁴²

อฮัน (Ahn) ได้ทำการศึกษาเพื่อการศึกษานานาชาติขั้นตอนการระบุวิธีการสร้างกลุ่มคนที่มี จุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้มืออาชีพ รายงานกรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของเกาหลีเกี่ยวกับวิธีการสร้างและคงความเป็นอยู่ของกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหา ความรู้ด้วยครูที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน พบว่า ปัจจัยสำคัญในการสร้างและสนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ วิชาชีพครูได้กำหนดโครงสร้างพื้นฐาน⁴³

แวนเบล และเดออส (Vanblaere and Devos) ได้ศึกษาภาวะผู้นำโรงเรียนกับการเป็น บริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ พบว่า ภาวะผู้นำโรงเรียนที่ส่งผลต่อการเป็นบริบทการเรียนรู้อย่างมือ อาชีพ มี 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง คือ ระดับพฤติกรรมที่ผู้นำแสดงให้เห็นใน การจัดการหรือการทำงาน และส่งเสริมพัฒนาความสามารถของผู้ร่วมงานให้ดีขึ้น 2) ภาวะผู้นำทาง วิชาการ คือ การกระทำของผู้นำที่แสดงออกหรือมอบอำนาจ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาการจัดเรียน การสอน⁴⁴

⁴¹C., Giles and A., Hargreaves, “The Sustainability of Innovative Schools as Learning Organizations and Professional Learning Communities During Standardized Reform,” *Educational Administration Quarterly* 42, 1 (February 2006): 124- 156.

⁴²M., Rebecca, *An Examination of Qualities of Effective Professional Learning Communities in Urban Schools*, (Baylor University: Texas, United State, 2015), 63.

⁴³Ahn, Joonkil, *Taking a Step to Identify How to Create Professional Learning Communities Report of a Case Study of a Korean Public High School on How to Create and Sustain a School-Based Teacher Professional Learning Community*. accessed August 25, 2016. available from <http://eric.ed.gov>

⁴⁴ Benedicte Vanblaere and Geert Devos, *Relating school leadership to perceived professional learning community characteristics: A multilevel analysis*, (Ghent University, Belgium, 2016), 75.

สรุป

จากการศึกษารรณกรรม แนวคิด หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ บริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพที่นำเสนอ พบว่า การบริหารจัดการบริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ คือ กระบวนการทำงานโดยผู้นำในการทำงานร่วมกับกลุ่มของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ร่วมมือ ร่วมใจ ในการร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแบ่งปันประสบการณ์เพื่อหาวิธีการและแนวทางแก้ไขอัน ก่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ และนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ส่งผลให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียน และการพัฒนาวิชาชีพของครูอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดความสำเร็จของเป้าหมายองค์กรที่ กำหนดไว้ ซึ่งต้ององค์ประกอบของการบริหารจัดการบริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ อาทิ การนำ องค์กร การวางแผนและการเตรียมความพร้อม การกระจายภาวะผู้นำ การพัฒนาบุคลากร การ ส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร การกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล เป็นต้น และจากการศึกษาการ บริหารจัดการบริบทการเรียนรู้ตามผลการวิจัยของสุภัทรา สภาอัทธ์ ซึ่งได้กำหนด องค์ประกอบของการบริหารจัดการบริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพไว้ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำ องค์กร 2) การวางแผนและเตรียมความพร้อม 3) การกระจายภาวะผู้นำ 4) การพัฒนาบุคลากร 5) การเลื่อนตำแหน่ง ทรัพยากรสนับสนุน และ 6) การติดตาม นิเทศ และประเมินผล ซึ่งผู้บริหาร สถานศึกษาและครูควรทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาองค์กรเพื่อเปลี่ยนแปลงสถานศึกษาให้เป็นองค์กรที่มี ประสิทธิภาพ

บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี 2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้ข้าราชการครูของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการครูโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 86 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) เกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี และแบบสัมภาษณ์แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) มัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยเป็นไปอย่างมีระบบและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงกำหนดรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนและจัดเตรียมโครงการ โดยการศึกษาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และสภาพปัญหาต่างๆ จากเอกสาร ตำรา กฎระเบียบ ข้อมูลสถิติต่าง ๆ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาจัดทำโครงร่างการวิจัยตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เพื่อเสนอโครงร่างการวิจัยต่อภาควิชาเพื่อขอความเห็นชอบและขออนุมัติจากคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัย เป็นขั้นตอนสร้างเครื่องมือ ทดสอบและปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือ จากนั้นนำเครื่องมือไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้อง วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ แปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประมวลผล และเสนอแนะ

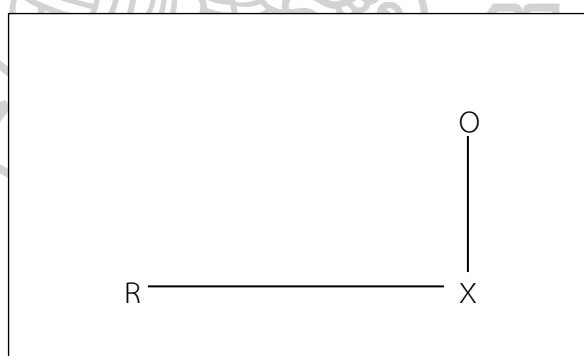
ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย เป็นขั้นตอนการนำเสนอรายงานผลการวิจัย โดยการนำร่างผลการวิเคราะห์ แผลผล และอภิปรายผล มาจัดทำรายงานการวิจัยเพื่อนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ควบคุมการค้นคว้าอิสระ ตรวจสอบความถูกต้องและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่คณะกรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระเสนอแนะ จัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์เสนอต่อจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขออนุมัติจบการศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งประกอบด้วย แผนแบบการวิจัย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แผนแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) ที่มีแผนแบบการวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวศึกษาสภาวะการณ์ ไม่มีการทดลอง (the one-shot, non-experimental case study) ซึ่งเขียนเป็นแผนผัง (diagram) ดังนี้

R	หมายถึง	ตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่ม
X	หมายถึง	ตัวแปรที่ศึกษา
O	หมายถึง	ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวนทั้งสิ้น 107 คน แบ่งเป็นผู้บริหาร จำนวน 11 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 2 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 8 คน และข้าราชการครู 96 คน รวมทั้งสิ้น 107 คน (ไม่รวมผู้วิจัย)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี โดยกำหนดขนาดตัวอย่างจากการเปิดตารางประมาณการขนาดตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)⁴⁵ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 86 คน และใช้เทคนิคการเลือกตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบแบ่งประเภท (Stratified Random Sampling) จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ โดยได้ผู้บริหาร จำนวน 11 คน คือ ผู้อำนวยการในโรงเรียน รองผู้อำนวยการในโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้าสายชั้น และครูจำนวน 96 คน

ตารางที่ 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ที่	ตำแหน่ง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	ผู้บริหาร คือ (ผู้อำนวยการโรงเรียน, รองผู้อำนวยการโรงเรียน, หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้, หัวหน้าสายชั้น)	11	9
2	ข้าราชการครู	96	77
	รวม	107	86

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรพื้นฐาน เป็นตัวแปรเกี่ยวกับ สถานภาพส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ในการทำงาน

⁴⁵Robert V. Krejcie. and Daryle W. Morgan, “Determining Sample Size for Research Activities,” *Journal for Education and Psychological Measurement*, no.3 (November 1970): 608.

2. ตัวแปรที่ศึกษา เป็นตัวแปรเกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ตามผลการวิจัยของสุภัทรา สภาพัตต์⁴⁶ ซึ่งได้กำหนด องค์ประกอบของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ 6 ด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 **ด้านที่ 1 การนำองค์กร** ประกอบด้วย 18 ประเด็น ได้แก่ 1) ผู้บริหาร สถานศึกษาและครูกำหนดเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน 2) ผู้บริหารสถานศึกษาพบปะพูดคุยกับครูแกน นำเป็นประจำเพื่อร่วมกันตรวจสอบหาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินการชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน 3) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือข้ามทีมกลุ่มสาระการ เรียนรู้เพื่อส่งเสริมการพัฒนานักเรียนร่วมกัน 4) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือข้ามทีมเพื่อ สร้างเครือข่ายในโรงเรียน 5) ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำในวงสนทนาของกระบวนการชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพในระยะเริ่มต้นทุกวงสนทนาเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง 6) ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงบทบาทการนำให้เข้มแข็งในการพัฒนาผู้เรียนด้วยกระบวนการชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา 7) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมบทบาทของครูในการ พัฒนาผู้เรียนด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนอย่างเข้มข้น 8) ผู้บริหาร สถานศึกษาและครูสนทนาสะท้อนผลการบริหารจัดการกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา 9) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสนทนาสะท้อนผลการจัดการเรียนการสอนใน เรื่องการเรียนรู้ของผู้เรียน 10) ผู้บริหารสถานศึกษาให้โอกาสครูทุกคนมีส่วนร่วมในวงสนทนาชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการสื่อสารองค์ความรู้ของแต่ละบุคคล โดยเป็นการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพ และการร่วมรับฟังอย่างตั้งใจ 11) ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ให้การสนับสนุน อำนาจ ความสะดวกในทุกส่วนของกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา 12) ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ให้การสนับสนุนและพัฒนาทางด้านวิชาการเพื่อเติมเต็มและสนับสนุนการ แก้ปัญหาของนักเรียน ในกระบวนการบริหารการเรียนรู้แบบมืออาชีพ 13) ผู้บริหารสถานศึกษาบริหารจัดการด้วยเครือข่ายองค์กรจากภายนอกหรือผู้เชี่ยวชาญ เช่น ผู้บริหารสถานศึกษาอื่น ๆ ครูต่าง โรงเรียน และศึกษานิเทศก์ เข้ามาเพื่อช่วยขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพใน โรงเรียนให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงพัฒนานักเรียนได้เร็วขึ้น 14) ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างขวัญ กำลังใจเมื่อประสบความสำเร็จในการพัฒนาผู้เรียน เช่น รางวัล พิจารณาความดีความชอบ ประกาศ ยกย่องเชิดชูเกียรติ 15) ผู้บริหารสถานศึกษาให้กำลังใจ เสริมแรงให้ทำงานต่อไป ในกลุ่มที่ยังไม่ ประสบความสำเร็จ 16) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างน้อยในปี การศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อแสดงผลงานและถ่ายทอดนำเสนอประสบการณ์ในโรงเรียน 17) ผู้บริหาร สถานศึกษานำความสำเร็จสู่สาธารณะ แผนใดที่ดำเนินการแล้วประสบความสำเร็จควรจัดให้มีการ

⁴⁶สุภัทรา สภาพัตต์, “การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน มัธยมศึกษา,” วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 19, 1 (กรกฎาคม 2564): 6-7.

เผยแพร่ ยกย่องและแลกเปลี่ยนความสำเร็จสู่ชุมชน 18) ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องให้เป็นการทำงานที่เป็นปกติจนกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์กรสู่ความยั่งยืน

2.2 ด้านที่ 2 การวางแผนและการเตรียมความพร้อม ประกอบด้วย 13 ประเด็น ได้แก่ 1) ดำเนินแผนงานตามหลักการ “การทรงงาน” ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช คือ “เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา” 2) สร้างความตระหนัก สร้างแรงบันดาลใจโดยให้เกิดจากภายใน คือ “การระเบิดจากข้างใน” 3) ศึกษาหลักการและกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ 4) นำหลักการ ความรู้ความเข้าใจมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน “ไม่ติดตำรา” 5) ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกับครูในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้มีทิศทางและเป้าหมายเดียวกันในการดำเนินการ 6) วางกลยุทธ์การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยยึดหลักการมีส่วนร่วม 7) จัดทำแผนงานการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา 8) เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน 9) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูต้องพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อให้เห็นปัญหา ความต้องการและความพร้อมในการดำเนินการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา 10) กำหนดโครงสร้างของทีมบริหารการเรียนรู้แบบมีอาชีพ(PLC) ที่ชัดเจน 11) วางระบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนโดยใช้กระบวนการของ PDCA 12) ทำข้อตกลง (MOU) ร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรแบบกัลยาณมิตรที่ช่วยเหลือและดูแลซึ่งกันและกัน 13) จัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา

2.3 ด้านที่ 3 การกระจายภาวะผู้นำ ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่ 1) จัดตั้งครูแกนนำของทีมเพื่อเป็นผู้นำทำให้เกิดกระบวนการกระตุ้น ส่งเสริมสมาชิกในทีมให้เกิดพลังในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน 2) ส่งเสริมครูแกนนำให้มีบทบาทเป็นผู้นำทีม 3) ครูแกนนำของทีมต้องส่งเสริมสมาชิกในทีมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองและวิชาชีพพร้อมกัน 4) ส่งเสริมให้ครูทุกคนเกิดภาวะผู้นำ สนับสนุน และภาวะผู้นำร่วม 5) สร้างแรงบันดาลใจให้ครูทุกคนเกิดภาวะผู้นำในตนเองในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.4 ด้านที่ 4 การพัฒนาบุคลากร ประกอบด้วย 12 ประเด็น ได้แก่ 1) กำหนดให้ครูเข้ารับการประชุมเชิงปฏิบัติการด้าน “จิตตศึกษา” เพื่อกระตุ้นการเปิดใจ และปลูกศรัทธา สร้างความตระหนักและความเชื่อมั่นในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) อบรมพัฒนาครูเพื่อสร้างเทคนิคการสังเกตการณ์ครูผู้สอนคน การเปลี่ยนแปลงขององค์ความรู้วิธีการสื่อสารเพื่อให้ครูสามารถสร้างจุดได้เปรียบ และปกปิดจุดอ่อนของเพื่อนครูได้อย่างสร้างสรรค์ 3) อบรมครูให้สามารถเรียนรู้การแสวงหาองค์ความรู้ การใช้คำถามชี้แนะ การติดตามผล

และกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอนใหม่ๆ 4) ผู้บริหารสถานศึกษานำครูไปศึกษาดูงานโรงเรียนที่มีผลงานและประสบความสำเร็จ และนำผลการศึกษาดูงานมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน 5) แต่งตั้งคณะทำงานในโรงเรียน ได้แก่ กรรมการอำนวยการ กรรมการดำเนินการขับเคลื่อน กรรมการส่งเสริมสนับสนุน กรรมการนิเทศติดตาม กรรมการประเมินผล เป็นต้น 6) สร้างทีมงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนในระดับต่าง ๆ เช่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นต้น 7) ให้ครูมีอิสระในการเลือกเข้ากลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนของตนเองเพื่อพัฒนาและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน หรือระดับชั้นเดียวกัน เป็นต้น 8) จัดตารางชั่วโมงให้ผู้บริหารสถานศึกษาเข้ากลุ่มกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง 9) จัดชั่วโมงให้ครูได้มีเวลาดำเนินการกระบวนการของบริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เพื่อวิเคราะห์และระบุปัญหาในสิ่งที่ต้องการพัฒนา ออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้/กิจกรรม/นวัตกรรม วิพากษ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และปรับปรุงแก้ไข 10) จัดตารางสอนให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน โดยจัดให้ครูที่เป็นคู่หรือกลุ่มเดียวกันมีเวลาว่างตรงกันเพื่อสามารถแลกเปลี่ยนการสังเกตการสอนซึ่งกันและกันได้ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น 11) กำหนดให้ครูเปิดชั้นเรียนของตน (open class) เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มมาแลกเปลี่ยนการสังเกตการจัดการเรียนการสอน ทำให้เกิดบรรยากาศวิชาการในโรงเรียน 12) สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนจากผลของการพัฒนาร่วมกันจากกิจกรรมบริบทการเรียนรู้แบบมืออาชีพ(PLC) อย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาตนเองสู่ความเป็นครูมืออาชีพ

2.5 ด้านที่ 5 การส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร ประกอบด้วย 10 ประเด็น ได้แก่ 1) จัดทำคู่มือการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) จัดทำปฏิทินการดำเนินงานบริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา 3) สนับสนุนเครื่องมือในการพัฒนาบริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพในโรงเรียน เช่น สื่อการจัดการเรียนรู้ เอกสาร งานวิจัย เป็นต้น 4) จัดห้องพักครูให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันโดยง่าย เอื้อต่อการเข้ากลุ่มกระบวนการบริบทการเรียนรู้แบบมืออาชีพ 5) จัดหางบประมาณ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ(PLC) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา 6) จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา 7) ส่งเสริมบรรยากาศที่เปิดเผย ว่างไว้วางใจซึ่งกันและกัน และเคารพซึ่งกันและกัน 8) ส่งเสริมบรรยากาศให้เกิดวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ 9) สร้างระบบสนับสนุนให้ครูเกิดบรรยากาศการทำงานที่อิสระ บันทึกอย่างอิสระ และเก็บข้อมูลในระบบ ICT 10) จัดการระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน

2.6 ด้านที่ 6 การกำกับดูแล ติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย 15 ประเด็น ได้แก่ 1) สร้างความเข้าใจกับครูเกี่ยวกับการกำกับ ดูแลติดตามและกระบวนการวัดผลการ ดำเนินการที่ชัดเจน 2) ใช้ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง 3) จัดตั้งทีมเพื่อติดตามการทำงานของแต่ละกลุ่มครูอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอและเสมอภาค 4) จัดทีมเพื่อ นิเทศ กำกับติดตามแบบกัลยาณมิตรจากการสังเกตการสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลการ เปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นของตัวนักเรียน 5) ให้ครู ทุกคนส่งแผนบริบทการเรียนรู้แบบมีอาชีพ(PLC) ต่อ ภาคเรียนหรือต่อวงรอบเพื่อตรวจสอบปัญหาที่พบและแนวทางการแก้ไข 6) ประเมินความก้าวหน้า ของทีมอย่างสม่ำเสมอและเข้าไปช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา 7) ครูต้องมีบันทึกรายงานการแก้ปัญหา นักเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนมาแนะนำเสนอผู้บริหารสถานศึกษาทุกครั้งหลังจบกิจกรรมกระบวนการของ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา 8) ผู้บริหารสถานศึกษารับรองผลงานที่เกิด จากชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในกลุ่ม เช่น นวัตกรรม หรือ วิถีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) 9) เชิญผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาเติมเต็มด้วยการสังเกตการสอนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียน 10) กำหนดการทำวิจัยเพื่อส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองสู่ครูมืออาชีพ 11) การประเมินผลการปฏิบัติงานของครูต้องมุ่งเน้นการประเมินผลการเรียนรู้ของครู 12) การประเมินผล การปฏิบัติงานของครู ต้องมุ่งเน้นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน 13) เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อพัฒนาครูและนักเรียน 14) จัด ให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในระดับโรงเรียน สหวิทยาเขตและระดับจังหวัด 15) ใช้ผลจากการ ประเมินและวิเคราะห์ผลมาใช้ในการวางแผนแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาต่อไปโดยใช้กระบวนการ ของ PDCA

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือ 2 ประเภท คือ 1) แบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) และ 2) แบบสัมภาษณ์ มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็น แบบสำรวจรายการ (check list) เพื่อสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) ตำแหน่งหน้าที่ และ 5) ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งแบบสอบถามในตอนี่ 2 มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม

ชนิดจัดลำดับคุณภาพ (Rating Scales) สามารถจัดลำดับคุณภาพได้ 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's five rating scales)⁴⁷ ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน เทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน เทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในระดับมาก มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน เทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน เทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในระดับน้อย มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน เทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

2.แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

การสัมภาษณ์จำแนกออกเป็น 2 กลุ่มสัมภาษณ์ จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน และข้าราชการครู จำนวน 2 คน สัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการบริบทการเรียนรู้แบบมืออาชีพเพื่อให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เสนอแนวทางในการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 6 ข้อ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1.แบบสอบถามของการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนางสุภัทรา สภาพัตต์ วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร⁴⁸ จำนวน 73 ข้อ มาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

⁴⁷Rensis Likert, *New Pattern of Management* (New York: McGraw – Hill Book Company, 1961), 74.

⁴⁸สุภัทรา สภาพัตต์, “การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร), 206-219.

2.แบบสัมภาษณ์ของการวิจัย

ในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามความคิดเห็น ฉบับที่ 1 โดยการพิจารณาข้อที่มีค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) น้อยที่สุดในแต่ละด้านมาเป็นประเด็นปัญหาในการสร้างเป็นข้อคำถามของการสัมภาษณ์ และปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ของการวิจัย เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี โดยการสัมภาษณ์ จำแนกออกเป็น 2 กลุ่มสัมภาษณ์ จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน และข้าราชการครู จำนวน 2 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทำแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 86 คน คือ ผู้บริหารสถานศึกษา 2 คน ครูผู้สอน 84 คน ของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือเรียนภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และครูผู้สอน ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้
2. นำหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่งไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้ข้าราชการครูของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้วผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับแบบสอบถามแต่ละฉบับ

3. จัดทำตารางแจกแจงคะแนน (tally sheet) เพื่อกำหนดคะแนนให้สอดคล้องกับแผนการวิเคราะห์ข้อมูลและระเบียบวิธีทางสถิติที่ใช้
4. นำข้อมูลดังกล่าวไปคำนวณหาค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งถามรายละเอียดเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบันและประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน ใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้ค่ามัธยฐานเลขคณิต (arithmetic mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D.) โดยนำค่ามัธยฐานเลขคณิตไปเทียบกับเกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามแนวคิดของแนวคิดของเบสท์ (Best)⁴⁹ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ค่ามัธยฐานเลขคณิต 4.50 - 5.00 หมายถึง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่ามัธยฐานเลขคณิต 3.50 - 4.49 หมายถึง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในระดับมาก

ค่ามัธยฐานเลขคณิต 2.50 - 3.49 หมายถึง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในระดับปานกลาง

ค่ามัธยฐานเลขคณิต 1.50 - 2.49 หมายถึง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในระดับน้อย

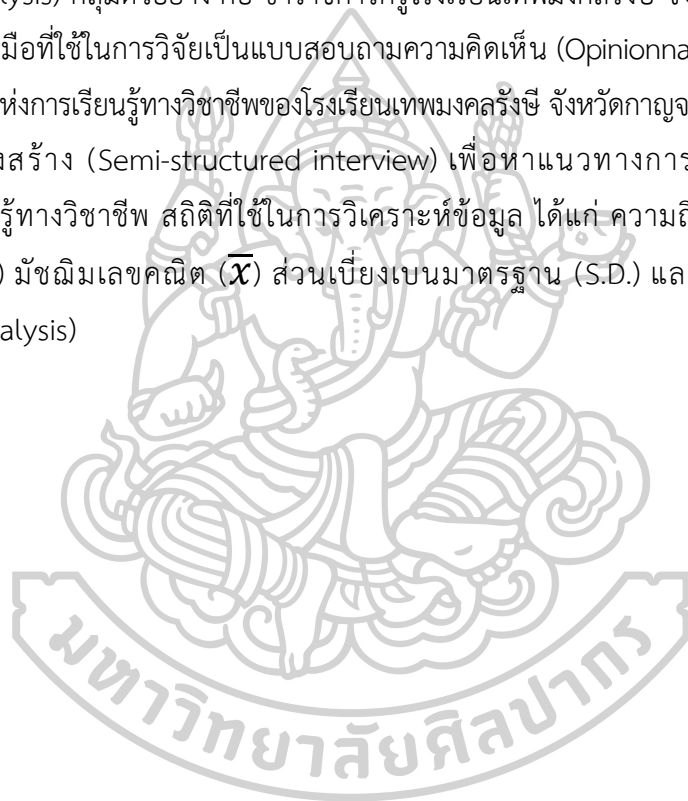
ค่ามัธยฐานเลขคณิต 1.00 - 1.49 หมายถึง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี จากการสัมภาษณ์ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

⁴⁹John W. Best, *Research in Education* (Englewood Cliffs: Prentice-Hall, Inc., 1970), 190.

สรุป

การวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี 2) แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้ข้าราชการครูโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการครูโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 86 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) เกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) มัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่องการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อทราบระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี และ 2) เพื่อทราบแนวทางการบริหารจัดการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Description Research) ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 107 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการครูโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 86 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการบริหารการเรียนรู้แบบมืออาชีพตามองค์ประกอบของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจากผลการวิจัยของสุภัทรา สภาพอดด์ และการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครู จำนวน 4 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (frequency: f) ร้อยละ (percentage: %) ค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 86 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 86 คน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (frequency: f) และร้อยละ (percentage: %) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	34	39.53
หญิง	52	60.47
รวม	86	100.00
2. อายุ		
ไม่เกิน 30 ปี	27	31.39
31-40 ปี	36	41.86
41-50 ปี	17	19.77
51 ปี ขึ้นไป	6	6.98
รวม	86	100.00
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	71	82.56
ปริญญาโท	13	15.12
ปริญญาเอก	2	2.32
รวม	86	100.00
4. ตำแหน่งหน้าที่		
ผู้บริหาร	9	10.47
ครู	77	89.53
รวม	86	100.00
5. ประสบการณ์ในการทำงาน		
1-5 ปี	16	18.60
6-10 ปี	15	17.45
11-15 ปี	25	29.07
16-20 ปี	14	16.28
21-25 ปี	12	13.95
26 ปี ขึ้นไป	4	4.65
รวม	86	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 60.47 และเพศชาย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 39.53 ด้านอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ อายุ 31-40 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 41.86 รองลงมาคือ อายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 31.39 อายุ 41-50 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 19.77 และอายุ 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.98 ด้านระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีมากที่สุด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 82.56 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 15.12 และระดับปริญญาเอก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.32 ด้านตำแหน่งหน้าที่ ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ ตำแหน่งครู จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 89.53 และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.47 และด้านประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 29.07 รองลงมา คือ ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.60 ประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 17.45 ประสบการณ์ในการทำงาน 16-20 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 16.28 ประสบการณ์ในการทำงานน้อยที่สุดคือ 21-25 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 13.95 ประสบการณ์ในการทำงาน 26 ปี ขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.65

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี

ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 86 คน ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จำแนกรายด้านและภาพรวมโดยนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best) ตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี โดยภาพรวม

(n=86)

ด้าน	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ด้านการนำองค์กร	4.44	0.40	มาก
2	ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม	4.47	0.38	มาก
3	ด้านการกระจายความเป็นผู้นำ	4.41	0.48	มาก
4	ด้านการพัฒนาบุคลากร	4.48	0.43	มาก
5	ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร	4.48	0.40	มาก
6	ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล	4.52	0.38	มากที่สุด
	รวม	4.48	0.34	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่าผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน และมาก 5 ด้าน โดยเรียงค่ามัธยฐานเลขคณิตจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.38) รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.40) ด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.43) ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.38) ด้านการนำองค์กร ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.40) และด้านการกระจายความเป็นผู้นำ ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.38 – 0.48 หมายความว่า การกระจายของข้อมูลน้อย ลักษณะเช่นนี้แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

เพื่อตอบข้อคำถามของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นรายข้อ จำนวน 73 ข้อ โดยใช้ค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการนำองค์กร มีรายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการนำองค์กร

(n=86)

ข้อ	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการนำองค์กร	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูกำหนดเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน	4.61	0.53	มากที่สุด
2	ผู้บริหารสถานศึกษาพบปะพูดคุยกับครูแกนนำเป็นประจำเพื่อร่วมกันตรวจสอบ หาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน	4.48	0.55	มาก
3	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือข้ามทีมกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการพัฒนานักเรียนร่วมกัน	4.54	0.54	มากที่สุด
4	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือข้ามทีมเพื่อสร้างเครือข่ายในโรงเรียน	4.53	0.54	มากที่สุด
5	ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำในวงสนทนาของกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระยะเริ่มต้นทุกวงสนทนาเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	4.51	0.59	มากที่สุด
6	ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงบทบาทการนำให้เข้มแข็งในการพัฒนาผู้เรียนด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน	4.37	0.64	มาก
7	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมบทบาทของครูในการพัฒนาผู้เรียนด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนอย่างเข้มข้น	4.44	0.60	มาก
8	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสนทนาสะท้อนผลการบริหารจัดการกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน	4.46	0.56	มาก
9	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสนทนาสะท้อนผลการจัดการเรียนการสอนในเรื่องการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.44	0.60	มาก

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการนำองค์กร

(n=86)

ข้อ	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการนำองค์กร	\bar{x}	S.D.	ระดับ
10	ผู้บริหารสถานศึกษาให้โอกาสครูทุกคนมีส่วนร่วมในวงสนทนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการสื่อสารองค์ความรู้ของแต่ละบุคคล โดยเป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และการร่วมรับฟังอย่างตั้งใจ	4.50	0.60	มากที่สุด
11	ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ให้การสนับสนุนอำนวยความสะดวกในทุกส่วนของกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน	4.52	0.60	มากที่สุด
12	ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ให้การสนับสนุนและพัฒนาทางด้านวิชาการเพื่อเติมเต็มและสนับสนุนการแก้ปัญหาของนักเรียน ในกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.54	0.58	มากที่สุด
13	ผู้บริหารสถานศึกษาบริหารจัดการด้วยเครือข่ายองค์กรจากภายนอกหรือผู้ให้ข้อมูล เช่น ผู้บริหารสถานศึกษาอื่น ๆ ครูต่างโรงเรียน และศึกษานิเทศก์เข้ามาเพื่อช่วยขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงพัฒนานักเรียนได้เร็วขึ้น	4.43	0.62	มาก
14	ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างขวัญกำลังใจเมื่อประสบความสำเร็จในการพัฒนาผู้เรียน เช่น รางวัล พิจารณาความดีความชอบ ประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติ	4.46	0.54	มาก
15	ผู้บริหารสถานศึกษาให้กำลังใจ เสริมแรงให้ทำงานต่อไป ในกลุ่มที่ยังไม่ประสบความสำเร็จ	4.50	0.57	มากที่สุด

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการนำองค์กร (ต่อ)

(n=86)

ข้อ	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการนำองค์กร	\bar{x}	S.D.	ระดับ
16	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างน้อยในปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อแสดงผลงานและถ่ายทอดนำเสนอประสบการณ์ในโรงเรียน	4.46	0.60	มาก
17	ผู้บริหารสถานศึกษานำความสำเร็จสู่สาธารณะ แผนใดที่ดำเนินการแล้วประสบความสำเร็จควรจัดให้มีการเผยแพร่ ยกย่องและแลกเปลี่ยนความสำเร็จสู่ชุมชน	4.48	0.57	มาก
18	ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องให้เป็นการทำงานที่เป็นปกติ จนกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์กรสู่ความยั่งยืน	4.50	0.60	มากที่สุด
	รวม	4.44	0.40	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่าการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการนำองค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 9 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์จากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูกำหนดเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน ($\bar{x} = 4.61$, S.D. = 0.53) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือข้ามทีมกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการพัฒนานักเรียนร่วมกัน ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.54) ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ให้การสนับสนุนและพัฒนาทางด้านวิชาการเพื่อเติมเต็มและสนับสนุนการแก้ปัญหาของนักเรียน ในกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.58) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือข้ามทีมเพื่อสร้างเครือข่ายในโรงเรียน ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.54) ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ให้การสนับสนุนอำนวยความสะดวกในทุกส่วนของกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.60) ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำในวงสนทนาของกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระยะเริ่มต้นทุกวงสนทนาเพื่อแก้ไขปัญหาร่วมกันอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.59) ผู้บริหารสถานศึกษาให้กำลังใจ เสริมแรงให้ทำงานต่อไป ในกลุ่มที่ยังไม่ประสบความสำเร็จ ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.57) ผู้บริหารสถานศึกษาให้โอกาสครูทุกคน

มีส่วนร่วมในวงสนทนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการสื่อสารองค์ความรู้ของแต่ละบุคคล โดยเป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และการร่วมรับฟังอย่างตั้งใจ ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.60) ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องให้เป็นการทำงานที่เป็นปกติ จนกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์กรสู่ความยั่งยืน ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.60) ผู้บริหารสถานศึกษาพบปะพูดคุยกับครูแกนนำเป็นประจำเพื่อร่วมกันตรวจสอบ หาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน และอยู่ในระดับมาก 9 ข้อโดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.55) ผู้บริหารสถานศึกษานำความสำเร็จสู่สาธารณะ แผนใดที่ดำเนินการแล้วประสบความสำเร็จควรจัดให้มีการเผยแพร่ ยกย่องและแลกเปลี่ยนความสำเร็จสู่ชุมชน ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.57) ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างขวัญกำลังใจเมื่อประสบความสำเร็จในการพัฒนาผู้เรียน เช่น รางวัล พิจารณาความดีความชอบ ประกาศยกย่อง เชิดชูเกียรติ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.54) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสนทนาสะท้อนผลการบริหารจัดการกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.56) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างน้อยในปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อแสดงผลงานและถ่ายทอดนำเสนอประสบการณ์ในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.60) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมบทบาทของครูในการพัฒนาผู้เรียนด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนอย่างเข้มข้น ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.60) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสนทนาสะท้อนผลการจัดการเรียนการสอนในเรื่องการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.60) ผู้บริหารสถานศึกษาบริหารจัดการด้วยเครือข่าย องค์กรจากภายนอกหรือผู้ให้ข้อมูล เช่น ผู้บริหารสถานศึกษาอื่น ๆ ครูต่างโรงเรียน และศึกษานิเทศก์ เข้ามาเพื่อช่วยขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงพัฒนานักเรียนได้เร็วขึ้น ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.62) และ ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงบทบาทการนำให้เข้มแข็งในการพัฒนาผู้เรียนด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.64) ตามลำดับและเมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งอยู่ระหว่าง 0.53 – 0.64 หมายความว่า การกระจายของข้อมูลน้อย ลักษณะเช่นนี้แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องกันไปในทิศทางเดียวกัน

ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน เทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม มีรายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม (n=86)

ข้อ	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1	ดำเนินแผนงานตามหลักการ "การทรงงาน" ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช คือ "เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา"	4.58	0.50	มากที่สุด
2	สร้างความตระหนัก สร้างแรงบันดาลใจโดยให้เกิดจากภายใน คือ "การระเบิดจากข้างใน"	4.17	0.75	มาก
3	ศึกษาหลักการและกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้	4.50	0.78	มากที่สุด
4	นำหลักการ ความรู้ความเข้าใจมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน "ไม่ติดตำรา"	4.26	0.79	มาก
5	ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกับครูในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้มีทิศทางและเป้าหมายเดียวกันในการดำเนินการ	4.48	0.61	มาก
6	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูต้องพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อให้เห็นปัญหา ความต้องการและความพร้อมในการดำเนินการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา	4.49	0.53	มากที่สุด
7	วางกลยุทธ์การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยยึดหลักการมีส่วนร่วม	4.40	0.70	มาก
8	ทำข้อตกลง (MOU) ร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรแบบกัลยาณมิตรที่ช่วยเหลือและดูแลซึ่งกันและกัน	4.51	0.53	มากที่สุด
9	จัดทำแผนงานการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน	4.55	0.55	มากที่สุด
10	จัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน	4.40	0.79	มาก

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม (ต่อ)

(n=86)

ข้อ	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม	\bar{x}	S.D.	ระดับ
11	กำหนดโครงสร้างของทีมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ที่ชัดเจน	4.36	0.68	มาก
12	เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.51	0.59	มากที่สุด
13	วางระบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนโดยใช้กระบวนการของ PDCA	4.52	0.73	มากที่สุด
	รวม	4.47	0.38	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่าผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 6 ข้อ โดยเรียงลำดับค่ามัธยเทศจากมากไปน้อย ดังนี้ ดำเนินแผนงานตามหลักการ "การทรงงาน" ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช คือ "เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา" ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ จัดทำแผนงานการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.55) วางระบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนโดยใช้กระบวนการของ PDCA ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.73) ทำข้อตกลง (MOU) ร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรแบบกัลยาณมิตรที่ช่วยเหลือและดูแลซึ่งกันและกัน ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.53) เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.59) ศึกษาหลักการและกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.78) และอยู่ในระดับมาก 7 ข้อโดยเรียงค่ามัธยเทศจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูต้องพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อให้เห็นปัญหา ความต้องการและความพร้อมในการดำเนินการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.53) ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกับครูในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้มีทิศทางและเป้าหมายเดียวกันในการดำเนินการ ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.61)

วางกลยุทธ์การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยยึดหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.70) จัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.79) กำหนดโครงสร้างของทีมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ที่ชัดเจน ($\bar{x} = 4.36$, S.D. = 0.68) นำหลักการ ความรู้ความเข้าใจมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน "ไม่ติดตำรา" ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = 0.79) และสร้างความตระหนักสร้างแรงบันดาลใจโดยให้เกิดจากภายใน คือ "การระเบิดจากข้างใน" ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.75) และเมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งอยู่ระหว่าง 0.50 – 0.79 หมายความว่า การกระจายของข้อมูลน้อย ลักษณะเช่นนี้แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องกันไปทิศทางเดียวกัน

ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการกระจายความเป็นผู้นำ มีรายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการกระจายความเป็นผู้นำ

(n = 86)

ข้อ	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านการกระจายความเป็นผู้นำ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1	จัดตั้งครูแกนนำของทีมเพื่อเป็นผู้นำทำให้เกิดกระบวนการกระตุ้นส่งเสริมสมาชิกในทีมให้เกิดพลังในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน	4.52	0.64	มากที่สุด
2	ส่งเสริมครูแกนนำให้มีบทบาทเป็นผู้นำทีม	4.32	0.63	มาก
3	ครูแกนนำของทีมต้องส่งเสริมสมาชิกในทีมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองและวิชาชีพาร่วมกัน	4.36	0.61	มาก
4	ส่งเสริมให้ครูทุกคนเกิดภาวะผู้นำสนับสนุน และภาวะผู้นำาร่วม	4.44	0.60	มาก
5	สร้างแรงบันดาลใจให้ครูทุกคนเกิดภาวะผู้นำในตนเองในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.42	0.60	มาก
	รวม	4.41	0.48	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการกระจายความเป็นผู้นำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ ได้แก่ จัดตั้งครูแกนนำของทีมเพื่อเป็นผู้นำทำให้เกิดกระบวนการกระตุ้นส่งเสริมสมาชิกในทีมให้เกิดพลังในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.64) และอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ส่งเสริมให้ครูทุกคนเกิดภาวะผู้นำสนับสนุน และภาวะผู้นำร่วม ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.60) สร้างแรงบันดาลใจให้ครูทุกคนเกิดภาวะผู้นำในตนเองในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.60) ครูแกนนำของทีมต้องส่งเสริมสมาชิกในทีมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองและวิชาชีพพร้อมกัน ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.61) และส่งเสริมครูแกนนำให้มีบทบาทเป็นผู้นำทีม ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.63) และเมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งอยู่ระหว่าง 0.60 – 0.64 หมายความว่า การกระจายของข้อมูลน้อย ลักษณะเช่นนี้แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการพัฒนาบุคลากร มีรายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการพัฒนาบุคลากร

(n = 86)

ข้อ	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการพัฒนาบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	กำหนดให้ครูเข้ารับการประชุมเชิงปฏิบัติการด้าน "จิตตศึกษา" เพื่อกระตุ้นการเปิดใจ และปลูกศรัทธา สร้างความตระหนักและความเชื่อมั่นในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน	4.44	0.74	มาก
2	อบรมพัฒนาครูในด้านเทคนิคการสังเกตการสอนครูคนอื่น การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ วิธีการสื่อสารเพื่อให้ครูสามารถสะท้อนจุดแข็ง จุดอ่อนของเพื่อนครูได้อย่างสร้างสรรค์	4.53	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการพัฒนาบุคลากร (ต่อ)

(n = 86)

ข้อ	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการพัฒนาบุคลากร	\bar{x}	S.D.	ระดับ
3	อบรมครูให้สามารถเรียนรู้การแสวงหาองค์ความรู้ การใช้คำถามชี้แนะและการติดตามผล และกลยุทธ์ ในการจัดการเรียนการสอนใหม่ ๆ	4.59	0.56	มากที่สุด
4	ผู้บริหารสถานศึกษานำครูไปศึกษาดูงานโรงเรียนที่มีผลงานและประสบความสำเร็จ และนำผลการศึกษาดูงานมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน	4.43	0.58	มาก
5	แต่งตั้งคณะทำงานในโรงเรียน ได้แก่ กรรมการอำนวยการ กรรมการดำเนินการขับเคลื่อน กรรมการส่งเสริมสนับสนุน กรรมการนิเทศติดตาม กรรมการประเมินผล เป็นต้น	4.54	0.60	มากที่สุด
6	สร้างทีมงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน ในระดับต่าง ๆ เช่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นต้น	4.42	0.65	มาก
7	ให้ครูมีอิสระในการเลือกเข้ากลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนของตนเองเพื่อพัฒนาและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน หรือระดับชั้นเดียวกัน เป็นต้น	4.47	0.56	มาก
8	จัดตารางชั่วโมงให้ผู้บริหารสถานศึกษาเข้ากลุ่มกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง	4.50	0.59	มากที่สุด
9	จัดชั่วโมงให้ครูได้มีเวลาดำเนินการกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เพื่อวิเคราะห์และระบุปัญหาในสิ่งที่ต้องการพัฒนา ออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้/กิจกรรม/นวัตกรรม วิพากษ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และปรับปรุงแก้ไข	4.50	0.62	มากที่สุด

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการพัฒนาบุคลากร (ต่อ)

(n = 86)

ข้อ	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการพัฒนาบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
10	จัดตารางสอนให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานโดยจัดให้ครูที่เป็น คู่หรือกลุ่มเดียวกันมีว่างตรงกันเพื่อสามารถแลกเปลี่ยน การสังเกตการสอนซึ่งกันและกันได้ ทำให้การทำงานมี ประสิทธิภาพมากขึ้น	4.34	0.66	มาก
11	กำหนดให้ครูเปิดชั้นเรียนของตน (open class) เพื่อให้ สมาชิกในกลุ่มมาแลกเปลี่ยนการสังเกตการจัดการเรียน การสอน ทำให้เกิดบรรยากาศวิชาการในโรงเรียน	4.39	0.63	มาก
12	สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนจากผลของการพัฒนา ร่วมกันจากกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) อย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาตนเองสู่ความเป็นครูมืออาชีพ	4.53	0.60	มากที่สุด
	รวม	4.48	0.38	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่าการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 6 ข้อ โดยเรียงลำดับค่ามัธยฐานลดจากมากไปน้อย ดังนี้ อบรมครูให้สามารถเรียนรู้การแสวงหาองค์ความรู้ การใช้คำถามชี้แนะ และการติดตามผล และกลยุทธ์ ในการจัดการเรียนการสอนใหม่ ๆ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.56) รองลงมาคือ แต่งตั้งคณะทำงานในโรงเรียน ได้แก่ กรรมการอำนวยการ กรรมการดำเนินการขับเคลื่อน กรรมการส่งเสริมสนับสนุน กรรมการนิเทศติดตาม กรรมการประเมินผล เป็นต้น ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.60) อบรมพัฒนาครูในด้านเทคนิคการสังเกตการสอนครูคนอื่น การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ วิธีการสื่อสาร เพื่อให้ครูสามารถสะท้อนจุดแข็ง จุดอ่อนของเพื่อนครูได้อย่างสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50) สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนจากผลของการพัฒนาร่วมกันจากกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ(PLC) อย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาตนเองสู่ความเป็นครูมืออาชีพ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.60) จัดตารางชั่วโมงให้ผู้บริหารสถานศึกษาเข้ากลุ่มกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในโรงเรียน สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.59) จัดชั่วโมงให้ครูได้มีเวลาดำเนินการ

กระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เพื่อวิเคราะห์และระบุปัญหาในสิ่งที่ต้องการพัฒนา ออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้/กิจกรรม/นวัตกรรม วิพากษ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และปรับปรุงแก้ไข ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.62) และอยู่ในระดับมาก 6 ข้อโดยเรียงค่ามัธยเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ให้ครูมีอิสระในการเลือกเข้ากลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนของตนเองเพื่อพัฒนาและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน หรือระดับชั้นเดียวกัน เป็นต้น ($\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.56) กำหนดให้ครูเข้ารับการประชุมเชิงปฏิบัติการด้าน "จิตตศึกษา" เพื่อกระตุ้นการเปิดใจ และปลูกศรัทธา สร้างความตระหนักและความเชื่อมั่นในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.74) ผู้บริหารสถานศึกษานำครูไปศึกษาดูงานโรงเรียนที่มีผลงานและประสบความสำเร็จ และนำผลการศึกษาดูงานมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.58) สร้างทีมงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนในระดับต่าง ๆ เช่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.65) กำหนดให้ครูเปิดชั้นเรียนของตน (open class) เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มมาแลกเปลี่ยนการสังเกตการจัดการเรียนการสอน ทำให้เกิดบรรยากาศวิชาการในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.63) และจัดตารางสอนให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานโดยจัดให้ครูที่เป็นคู่หรือกลุ่มเดียวกันมีว่างตรงกันเพื่อสามารถแลกเปลี่ยนการสังเกตการสอนซึ่งกันและกันได้ ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.66) และเมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งอยู่ระหว่าง 0.50 – 0.74 หมายความว่า การกระจายของข้อมูลน้อย ลักษณะเช่นนี้แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร มีรายละเอียดดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร

(n = 86)

ข้อ	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	จัดทำคู่มือการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน	4.62	0.53	มากที่สุด
2	จัดทำปฏิทินการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน	4.44	0.66	มาก
3	สนับสนุนเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน เช่น สื่อการจัดการเรียนรู้ เอกสาร งานวิจัย เป็นต้น	4.53	0.60	มากที่สุด
4	จัดห้องพักครูให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันโดยง่ายเพื่อการเข้ากลุ่มกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.49	0.60	มาก
5	จัดหางบประมาณ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน	4.37	0.68	มาก
6	จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน	4.51	0.60	มากที่สุด
7	ส่งเสริมบรรยากาศที่เปิดเผย ใจกว้างซึ่งกันและกัน และเคารพซึ่งกันและกัน	4.46	0.64	มาก
8	ส่งเสริมบรรยากาศให้เกิดวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ	4.44	0.60	มาก
9	สร้างระบบสนับสนุนให้ครูเกิดบรรยากาศการทำงานที่อิสระ บันทึกอย่างอิสระ และเก็บข้อมูลในระบบ ICT	4.52	0.58	มากที่สุด
10	จัดการระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน	4.42	0.60	มาก
	รวม	4.48	0.40	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่าการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ โดยเรียงลำดับ

ค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปน้อย ดังนี้ จัดทำคู่มือการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในโรงเรียน ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.53) รองลงมาคือ สนับสนุนเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน เช่น สื่อการจัดการเรียนรู้ เอกสาร งานวิจัย เป็นต้น ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.60) สร้างระบบสนับสนุนให้ครูเกิดบรรยากาศการทำงานที่อิสระ บันทึกอย่างอิสระ และเก็บข้อมูลในระบบ ICT ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.58) จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.60) จัดห้องพักครูให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันโดยง่ายเอื้อต่อการเข้ากลุ่มกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และอยู่ในระดับมาก 6 ข้อโดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.60) ส่งเสริมบรรยากาศที่เปิดเผย ใ่ว่างใจซึ่งกันและกัน และเคารพซึ่งกันและกัน ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.64) ส่งเสริมบรรยากาศให้เกิดวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.60) จัดทำปฏิทินการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.66) จัดการระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในโรงเรียน ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.60) และจัดหางบประมาณ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.68) และเมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งอยู่ระหว่าง 0.53 – 0.68 หมายความว่า การกระจายของข้อมูลน้อย ลักษณะเช่นนี้แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน เทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล มีรายละเอียด ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล

(n = 86)

ข้อ	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1	สร้างความเข้าใจกับครูเกี่ยวกับการกำกับ ดูแล ติดตาม และกระบวนการวัดผลการดำเนินการที่ชัดเจน	4.63	0.53	มากที่สุด

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และ ประเมินผล (ต่อ)

(n = 86)

ข้อ	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล	\bar{x}	S.D.	ระดับ
2	ใช้ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง	4.48	0.55	มาก
3	จัดตั้งทีมเพื่อติดตามการทำงานของแต่ละกลุ่มครูอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และเสมอภาค	4.59	0.56	มากที่สุด
4	จัดทีมเพื่อนิเทศ กำกับติดตามแบบกัลยาณมิตร จาก การสังเกตการสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นของตัวนักเรียน	4.44	0.56	มาก
5	ให้ครูทุกคนส่งแผนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ต่อภาคเรียนหรือต่อวงรอบ เพื่อตรวจสอบ ปัญหาที่พบและแนวทางการแก้ไข	4.57	0.54	มากที่สุด
6	ประเมินความก้าวหน้าของทีมอย่างสม่ำเสมอและเข้าไปช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา	4.52	0.57	มากที่สุด
7	ครูต้องมีบันทึกรายงานการแก้ปัญหาให้นักเรียนเพื่อ พัฒนานักเรียนมานำเสนอผู้บริหารสถานศึกษาทุก ครั้งหลังจบกิจกรรมกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน	4.48	0.58	มาก
8	ผู้บริหารสถานศึกษารับรองผลงานที่เกิดจากชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในกลุ่ม เช่น นวัตกรรม หรือ วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)	4.60	0.58	มากที่สุด
9	เชิญผู้ให้ข้อมูลจากภายนอกมาเติมเต็มด้วยการ สังเกตการสอนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียน	4.43	0.56	มาก
10	กำหนดการทำวิจัยเพื่อส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองสู่ ครูมืออาชีพ	4.44	0.56	มาก

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และ ประเมินผล (ต่อ)

(n = 86)

ข้อ	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
11	การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ต้องมุ่งเน้นการประเมินผลการเรียนรู้ของครู	4.59	0.56	มากที่สุด
12	การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ต้องมุ่งเน้นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน	4.52	0.57	มากที่สุด
13	เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อพัฒนาครูและนักเรียน	4.56	0.54	มากที่สุด
14	จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในระดับโรงเรียน สหวิทยาเขตและระดับจังหวัด	4.42	0.62	มาก
15	ใช้ผลจากการประเมินมาวิเคราะห์ผลและใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป โดยใช้กระบวนการของ PDCA	4.52	0.62	มากที่สุด
	รวม	4.52	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่าการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการกำกับดูแล ติดตามและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 9 ข้อ โดยเรียงลำดับค่ามัธยเทศจากมากไปน้อย ดังนี้ สร้างความเข้าใจกับครูเกี่ยวกับการกำกับ ดูแล ติดตาม และกระบวนการวัดผลการดำเนินการที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.53) รองลงมาคือผู้บริหารสถานศึกษารับรองผลงานที่เกิดจากชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในกลุ่ม เช่น นวัตกรรม หรือวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.58) จัดตั้งทีมเพื่อติดตามการทำงานของแต่ละกลุ่มครู อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และเสมอภาค ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.56) การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ต้องมุ่งเน้นการประเมินผลการเรียนรู้ของครู ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.56) ให้ครูทุกคนส่งแผนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ต่อภาคเรียนหรือต่อวงรอบ เพื่อตรวจสอบปัญหาที่พบและแนวทางการแก้ไข ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.54) เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วม

ในการจัดการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อพัฒนาครูและนักเรียน ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.54) ประเมินความก้าวหน้าของทีมอย่างสม่ำเสมอและเข้าไปช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.57) การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ต้องมุ่งเน้นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.57) ใช้ผลจากการประเมินมาวิเคราะห์ผลและใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป โดยใช้กระบวนการของ PDCA ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.62) และอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ โดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ใช้ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.55) และครูต้องมีบันทึกรายงานการแก้ปัญหาให้นักเรียน เพื่อพัฒนานักเรียนมานำเสนอผู้บริหารสถานศึกษาทุกครั้งหลังจบกิจกรรมกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.58) จัดทีมเพื่อนิเทศ กำกับติดตามแบบกัลยาณมิตร จากการสังเกตการสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของตัวนักเรียน ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.56) กำหนดการทำวิจัยเพื่อส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองสู่ครูมืออาชีพ ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.56) เชิญผู้ให้ข้อมูลจากภายนอกมาเติมเต็มด้วยการสังเกตการสอน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.56) และจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในระดับโรงเรียน สหวิทยาเขตและระดับจังหวัด ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.62) และเมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งอยู่ระหว่าง 0.53 – 0.62 หมายความว่า การกระจายของข้อมูลน้อย ลักษณะเช่นนี้แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องกันไปในทิศทางเดียวกัน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี

จากการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี รายด้านทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการนำองค์กร 2) ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม 3) ด้านการกระจายภาวะผู้นำ 4) ด้านการพัฒนาบุคลากร 5) ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร 6) ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล ผู้วิจัยคัดเลือกข้อความที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำสุดในแต่ละด้านนำมาใช้เป็นประเด็นในการสัมภาษณ์ถึงแนวทางการบริหาร ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลหลักในการสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มสัมภาษณ์ จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 2 คน ข้าราชการครู จำนวน 2 คน ซึ่งผลการวิเคราะห์แต่ละด้านสรุปได้ ดังนี้

1. ด้านการนำองค์กร

- 1) ผู้บริหารควรเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนการสร้างกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน
- 2) ผู้บริหารควรเข้ารับการพัฒนาและสร้างองค์ความรู้เพื่อเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน

2. ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม

- 1) โรงเรียนควรจัดการอบรมเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจถึงความสำคัญของกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้กับครูในโรงเรียน
- 2) ผู้บริหารควรเข้าร่วมกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมกับครูในโรงเรียน เพื่อแสดงถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในการดำเนินการ โดยดำเนินการแบบกัลยาณมิตรเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ ให้กับครูทุกคน

3. ด้านการกระจายภาวะผู้นำ

- 1) โรงเรียนควรมีการแต่งตั้งครูแกนนำในการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน
- 2) ควรมีการกำหนดบทบาท และแนวทางการดำเนินการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนให้ครูแกนนำทราบและดำเนินการ

4. ด้านการพัฒนาบุคลากร

- 1) ควรส่งเสริมให้ครูได้รับผิดชอบวิชาสอนที่ตรงตามวุฒิการศึกษาของตนเอง
- 2) ควรส่งเสริมและจัดบรรยากาศการจัดกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้มีความเป็นกัลยาณมิตร ไม่รู้สึกกดดัน และกล้าเสนอความคิดเห็น

5. ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร

- 1) ควรมีการสนับสนุนงบประมาณ ในการสนับสนุนกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- 2) ควรมีการจัดหาวัสดุ และอุปกรณ์ ในการสนับสนุนกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

6. ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล

- 1) ผู้บริหารแต่ละสถานศึกษาควรมีการประชุมเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินการกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมกัน
- 2) ผู้บริหารควรมีการทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างหน่วยงานเพื่อสะดวกในการจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในระดับโรงเรียน สหวิทยาเขตและระดับจังหวัด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี และ 2) แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้ข้าราชการครูโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการครูโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 86 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท คือ แบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 86 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ (frequency: f) ร้อยละ (percentage: %) มัชฌิมเลขคณิต (arithmetic mean: \bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี” สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน และระดับมาก 5 ด้าน โดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม ด้านการนำองค์กร และด้านการกระจายความเป็นผู้นำ ตามลำดับ

2. แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ตามแบบสอบถามทั้ง 6 ด้าน จึงนำมาเป็นประเด็นในการสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) จากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 4 คน ได้มีความคิดเห็น ดังนี้

2.1 ด้านการนำองค์กร คือ ผู้บริหารควรเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนการสร้างกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน และผู้บริหารควรเข้ารับการพัฒนาและสร้างองค์ความรู้เพื่อเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน

2.2 ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม คือ โรงเรียนควรจัดการอบรมเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจถึงความสำคัญของกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้กับครูในโรงเรียน และผู้บริหารควรเข้าร่วมกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกับครูในโรงเรียน เพื่อแสดงถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในการดำเนินการ โดยดำเนินการแบบกัลยาณมิตรเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ ให้กับครูทุกคน

2.3 ด้านการกระจายภาวะผู้นำ คือ โรงเรียนควรมีการแต่งตั้งครูแกนนำในการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน และควรมีการกำหนดบทบาทและแนวทางการดำเนินการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนให้ครูแกนนำทราบและดำเนินการ

2.4 ด้านการพัฒนาบุคลากร คือ ควรส่งเสริมให้ครูได้รับผิดชอบวิชาสอนที่ตรงตามวิชาเอกของตนเอง และควรส่งเสริมและจัดบรรยากาศการจัดกระบวนการบริหารเรียนรู้แบบมืออาชีพเพื่อให้มีความเป็นกัลยาณมิตร ไม่รู้สึกกดดัน และกล้าเสนอความคิดเห็น

2.5 ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร คือ ควรมีการสนับสนุนงบประมาณในการสนับสนุนกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และควรมีการจัดหาวัสดุ และอุปกรณ์ ในการสนับสนุนกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.6 ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล คือ ผู้บริหารแต่ละสถานศึกษาควรมีการประชุมเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน และผู้บริหารควรมีการทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างหน่วยงานเพื่อสะดวกในการจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในระดับโรงเรียน สหวิทยาเขตและระดับจังหวัด

การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย มีประเด็นที่ควรนำมาพิจารณา เพื่อทราบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยได้นำไปสู่การอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายในการส่งเสริมการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยเน้นย้ำให้ทุกสถานศึกษามีการจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครู หรือครูด้วยกัน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และแก้ปัญหาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดให้การคงวิทยฐานะหรือการขอมีหรือขอเลื่อนวิทยฐานะของข้าราชการครูในทุกๆปี ครูทุกคนต้องมีชั่วโมงในการดำเนินการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครบตามที่หลักเกณฑ์กำหนด ส่งผลให้สถานศึกษาต้องมีการดำเนินการจัดกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ และกำหนดอยู่ในชั่วโมงตารางสอน ซึ่งอาจนอกเหนือจากชั่วโมงสอนของตนเอง หรือหลังเสร็จสิ้นการสอนในแต่ละวัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน และแก้ปัญหาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้โรงเรียนเทพมงคลรังษียังมีการดำเนินประชุม การนิเทศการจัดการเรียนการสอน ซึ่งได้มีโอกาสมานพบปะกันพูดคุยกันแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นในการพัฒนางานในการพัฒนานักเรียน พัฒนาโรงเรียนร่วมกัน และโรงเรียนมีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ผู้บริหารมีการนัดหมายบุคลากรในโรงเรียนเข้ามาประชุมพูดคุยกันเพื่อร่วมกันวางแผนในการพัฒนางานเป็นกลุ่มย่อยอยู่อย่างสม่ำเสมอก่อนที่จะมีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทุกกิจกรรมจึงเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนในมุมมองของการพัฒนาโรงเรียนเชิงระบบทั้งระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มินตรา ลายสนิทเสรีกุล ได้ศึกษา เรื่อง กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร และสอดคล้องกับ วิราวรรณ เพ็ชรนาวา ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตวิภาวดี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตวิภาวดีกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับ ประณาลี ลือชา ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

ผลการวิจัยพบว่า บทบาทการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สิ่งที่โดดเด่นของการพัฒนาเพื่อมุ่งสู่การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรีจากการศึกษาในครั้งนี้ คือ การดำเนินแผนงานตามหลักการ "การทรงงาน" ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช คือ "เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา" จัดทำแผนงานการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน วางระบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนโดยใช้กระบวนการของ PDCA เปิดโอกาส ศึกษาหลักการและกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูต้องพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อให้เห็น ปัญหา ความต้องการและความพร้อมทำข้อตกลง (MOU) ร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรแบบกัลยาณมิตรที่ช่วยเหลือและดูแลซึ่งกันและกัน ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดแนวทางร่วมกับผู้สอนและกลุ่มครูในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน และจัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในโรงเรียน วางกลยุทธ์การสร้างกลุ่ม(PLC) โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม กำหนดโครงสร้างของทีม บริบทการเรียนรู้แบบมีอาชีพ(PLC) ที่ชัดเจน นำหลักการ ความรู้ความเข้าใจมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน "ไม่ติดตำรา" และสร้างความตระหนัก สร้างแรงบันดาลใจโดยให้เกิดจากภายใน คือ "การระเบิดจากข้างใน"

2. แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นพหุแนวทาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย โดยมีแนวทางดังนี้

2.1 ด้านการนำองค์กร คือ ผู้บริหารควรเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนการสร้างกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน และผู้บริหารควรเข้ารับการพัฒนาและสร้างองค์ความรู้เพื่อเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิราวรรณ เพ็ชรนาว่า ได้ทำการศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตวิภาวดี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตวิภาวดีกรุงเทพมหานคร คือ โครงสร้างองค์กรที่มีเครือข่ายการสนับสนุนที่ดีมีเสรีภาพ การบริหารจัดการของฝ่ายบริหารที่ชัดเจน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู และสอดคล้องกับ กิลเลส และ ฮาเกรีแอส (Giles and Hargreaves)

2.2 ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม คือ โรงเรียนควรจัดการอบรม เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจถึงความสำคัญของกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้กับครูในโรงเรียน และผู้บริหารควรเข้าร่วมกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกับครูใน

โรงเรียน เพื่อแสดงถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในการดำเนินการ โดยดำเนินการแบบกัลยาณมิตรเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ ให้กับครูทุกคน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรลักษณ์ ชูกำเนิด ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนกัลยาณมิตรวิถีไทย ส่งผลให้เกิดความไว้วางใจและรับฟัง และสอดคล้องกับ ชูชาติ พ่วงสมจิตร ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพและแนวทางการนำมาใช้ในสถานศึกษา พบว่า กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ หรือ PLC คือวิธีการในการพัฒนาครู โดยจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน PLC

2.3 ด้านการกระจายภาวะผู้นำ คือ โรงเรียนควรมีการแต่งตั้งครูแกนนำในการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน และควรมีการกำหนดบทบาท และแนวทางการดำเนินการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนให้ครูแกนนำทราบและดำเนินการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิราวรรณ เพ็ชรนาว่า ได้ทำการศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตวิภาวดี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างองค์กรที่มีเครือข่ายการสนับสนุนที่ดีมีเสถียรภาพ การบริหารจัดการของฝ่ายบริหารที่ชัดเจน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู และสอดคล้องกับ อัมพันธ์ ดอกเตย ได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหาร คือ การบริหารการทำงานเป็นทีม การบริหารการเรียนรู้ร่วมกัน การมีวิสัยทัศน์ค่านิยม และเป้าหมายร่วม

2.4 ด้านการพัฒนาบุคลากร คือ ควรส่งเสริมให้ครูได้รับผิดชอบวิชาสอนที่ตรงตามวิชาเอกของตนเอง และควรส่งเสริมและจัดบรรยากาศการจัดกระบวนการบริหารการเรียนรู้แบบมืออาชีพเพื่อให้มีความเป็นกัลยาณมิตร ไม่รู้สึกกดดัน และกล้าเสนอความคิดเห็น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูชาติ พ่วงสมจิตร ได้ทำการวิจัยเรื่อง ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและแนวทางการนำมาใช้ในสถานศึกษา พบว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ PLC คือวิธีการในการพัฒนาครู โดยจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และสอดคล้องกับ โจนกิล อห์น (Joonkil Ahn) มีการศึกษาการศึกษานานาชาติเพื่อกำหนดวิธีสร้างกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ กรณีศึกษาของโรงเรียนมัธยมปลายในเกาหลีรายงานวิธีสร้างและรักษากลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ที่มีครูเป็นศูนย์กลางในโรงเรียน พบว่า ปัจจัยสำคัญในการ

สร้างและสนับสนุนกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพสำหรับครูคือ โครงสร้างพื้นฐาน การจัดการ และการจัดระเบียบทางสังคมที่จำเป็นในการสร้าง PLC ไม่มีโครงสร้าง การจัดการที่เป็นสายการบังคับบัญชา และการทำงานมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง กึ่งทางการ และ/ หรือไม่เป็นทางการ สมาชิกยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้

2.5 ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร คือ ควรมีการสนับสนุนงบประมาณ ในการสนับสนุนกิจกรรมกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ และควรมีการจัดหาวัสดุ และอุปกรณ์ ในการสนับสนุนกิจกรรมกลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพันธ์ ดอกเตย ได้ทำการศึกษาวิจัย การพัฒนากลยุทธ์การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ควรมีภาวะผู้นำและภาวะผู้นำร่วม ตลอดจนสภาพแวดล้อมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ และสอดคล้องกับ กิลเลส และ ฮาเกรีเวส (Giles and Hargreaves)

2.6 ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และ ประเมินผล คือ ผู้บริหารแต่ละสถานศึกษา ควรมีการประชุมเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ร่วมกัน และผู้บริหารควรมีการทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างหน่วยงานเพื่อสะดวกในการจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในระดับโรงเรียน สหวิทยาเขตและระดับจังหวัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลนาถ สิทธิกุล ได้ทำการศึกษา เรื่อง แนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร และครูควรร่วมกันวางแผนการดำเนินงาน กำหนดขั้นตอน และสร้างทีมที่เข้มแข็งดำเนินกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ร่วมกัน และสอดคล้องกับ ชูชาติ พ่วงสมจิตร ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพและแนวทางการนำมาใช้ในสถานศึกษา พบว่า เป็นชุมชนที่มีความสัมพันธ์อันดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เป็นชุมชนที่มีฉันทะและความศรัทธาในการ มี 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนวางแผน ซึ่งมีขั้นตอนที่สำคัญ 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายร่วม และขั้นกำหนดกิจกรรมการพัฒนา

ข้อเสนอแนะ

การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของสถานศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการกระจายความเป็นผู้นำ มีค่ามัธยฐานเลขคณิตน้อยที่สุดอยู่ในอันดับสุดท้าย ดังนั้น สถานศึกษาควรมีแต่งตั้งครูแกนนำในการขับเคลื่อนกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา และกำหนดแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน

2. จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการนำองค์กร มีค่ามัธยฐานเลขคณิตน้อยที่สุดรองลงมา ดังนั้น ผู้บริหารควรมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพภายในสถานศึกษา และสร้างความตระหนักถึงผลสะท้อนในการดำเนินงานให้ครูมีความเชื่อมั่นในการจัดกิจกรรม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้งานวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าของผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้สนใจทั่วไป จึงขอเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กาญจนบุรี

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- เมธาสิทธิ์ ธัญรัตนศรีสกุล. “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ: แนวทางปฏิบัติสำหรับครู.” **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์** 2. 2 (2560).
- เอกพล อยู่ภักดี. “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30.” **วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์** 5.2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2560): 36.
- โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี. “รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษาปีการศึกษา 2565.” กุมภาพันธ์ 2565.
- ไพพกา ผิวดำ. “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่ความสำเร็จของสถานศึกษา.” **วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย** 3. 1 (มกราคม – มิถุนายน 2564): 33-35.
- กันต์ธร หิรัญลักษณ์. “บริบทการเรียนรู้อย่างมืออาชีพที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี.” **วารสารบริหารการศึกษา มศว** 19. 36 (มกราคม-มิถุนายน 2565): 109.
- กุลนาถ สิทธิกุล. “แนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1.” **วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร** 11. 43 (เมษายน - มิถุนายน 2565): 226.
- ชูชาติ พ่วงสมจิตร. “กลุ่มคนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพและแนวทางการนำมาใช้ในสถานศึกษา.” **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช** 10. 1 (มกราคม – มิถุนายน 2560): 34.
- นันทนัช นันทพงษ์. **บริบทการเรียนรู้แบบมืออาชีพ (Professional Learning Community: PLC)**. เอกสารประกอบการประชุมนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย. เชียงใหม่. (2561).
- ประเวศ วะสี. “ชุมชนการเรียนรู้ครู : เปลี่ยน “ห้องเรียน” ให้เป็น “ห้องเรียน(รู้)””. รายงานสรุปการเสวนาวิชาการเวทีปฏิรูปการเรียนรู้สู่การศึกษาเพื่อคนทั้งมวล ครั้งที่ 17.” 4 มิถุนายน 2556.
- ประณาลี ลือชา. “บทบาทการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3.” **วารสารราชชนรินทร์** 20. 1 (มกราคม - มิถุนายน 2566): 42.
- ปิยธิดา ตรีเดช. สมชาติ โตรักษา และพีระ ครีกศรีนิจิตร. **หลักการบริหารจัดการ** (กรุงเทพฯ: เอส.พี. เอ็น. การพิมพ์. 2556).
- พรหมทิภาภรณ์ อภิปริญา. “สภาพและปัญหาของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 และเขต 2 กรุงเทพมหานคร.” **วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา OJED** 14. 2 (มิถุนายน 2562): 1.

- มินตรา ลายสนิทเสรีกุล. “กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร.” **วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย** 9. 3 (2557): 392
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด และ เอกรินทร์ สังข์ทอง. “โรงเรียนแห่งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูที่เน้นผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ.” **วารสารวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์** 25. 1 (มกราคม-มีนาคม 2557): 1-10.
- _____. “รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย.” **วารสารหาดใหญ่วิชาการ** 12. 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2557): 197.
- วิจารณ์ พานิช. **สอนอย่างไรในศตวรรษที่ 21**. เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2566. เข้าถึงได้ จาก <https://www.youtube.com/watch?v=J2zpoCcqayc>.
- _____. **วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21** (กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์. 2555).
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. **50 แนวคิด ตัวชี้วัด ตัวแบบของการบริหารจัดการและการบริหารจัดการที่ยั่งยืน** (กรุงเทพฯ : ก้าวใหม่. 2559).
- วิราวรรณ เพ็ชรนาวา. “แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตวิภาวดี กรุงเทพมหานคร.” **วารสาร มจร การพัฒนาสังคม** 6. 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2564): 69.
- สนอง โลहितวิเศษ. “ชุมชนแห่งการเรียนรู้.” **สารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ** 53. (กรกฎาคม 2561): 31-39.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. **คู่มือการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” สู่สถานศึกษา**. เอกสารกลุ่มนิเทศ ศน. ที่ 24/2563 กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. **การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง** (กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค. 2554).
- _____. **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579** (กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค. 2560).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. **นโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ.2561** (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย. 2560).
- _____. **คู่มือการอบรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC Professional learning Community “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” สู่สถานศึกษา** (กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. 2560).
- สุภัทรา สภาออตต์. “การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา.” **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร** 19. 1 (กรกฎาคม 2564): 6-7.
- _____. “การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา.” **วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร**, 2562.
- หนูฤทธิ์ ไกรพล. “การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จังหวัดขอนแก่น.” วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 34. 6 (พฤศจิกายน – ธันวาคม 2558): 173-175.

อนุสรณ์ สุวรรณวงศ์. “คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย.” วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา 8. 1 (2559): 163-174.

อัมพันธ์ ดอกเตย. “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.” วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร 10. 39 (เมษายน - มิถุนายน 2565): 332.

ภาษาต่างประเทศ

Ahn, Joonkil. **Taking a Step to Identify How to Create Professional Learning Communities Report of a Case Study of a Korean Public High School on How to Create and Sustain a School-Based Teacher Professional Learning Community.** accessed August 25, 2016. available from <http://eric.ed.gov>

B., Vanblaere and G., Devos. **Relating school leadership to perceived professional learning community characteristics: A multilevel analysis** (Ghent University, Belgium, 2016).

Best, John W. **Research in Education** (Englewood Cliffs: Prentice-Hall, Inc. 1970).

Bolam, R. and other. **Creating and Sustaining Effective Professional Learning Communities** (London: University of Bristol, 2005).

Bulkley, Katrina E. and Hicks, Jennifer. “Managing Community: Professional Community in Charter Schools operated by Educational Management Organization.” **Educational Administration Quarterly** 41. 2 (April 2005): 306-348.

Cannata, Marisa. “Teacher Community in Elementary Charter Schools,” **Education Policy Analysis Archives** 15, 11 (May 2007): 1-31.

Dessler, Garyc. **Management. principles and practices for tomorrow’s leaders** (New Jersey : Pearson Education, 2004).

Fred C. Lunenburg and Allan C. Ornstein. **Educational Administration : Concepts and Practices. 6th ed.** (Belmont. California: Wadsworth/Thomson Learning, 2000).

Giles, C. and Hargreaves, A. “The Sustainability of Innovative Schools as Learning Organizations and Professional Learning Communities During Standardized Reform.” **Educational Administration Quarterly** 42. 1 (February 2006): 124-156.

Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. “Determining Sample Size for Research Activities.” **Journal for Education and Psychological Measurement.** no.3 (November 1970): 608.

- Likert, Rensis. **New Pattern of Management** (New York: McGraw – Hill Book Company, 1961).
- McLaughlin, Milbrey W. and Talbert, Joan E. **Building School Based Teacher Learning Communities: Professional Strategies to Improve Student Achievement** (New York: Teachers College Press, 2006).
- Mitchell, Coral and Sackney, Larry. **Profound Improvement: Building Capacity for A Learning Community.** (Lisse. The Netherland: Swets & Zeitlinger, 2000).
- Rebecca, M. **An Examination of Qualities of Effective Professional Learning Communities in Urban Schools.** (Baylor University: Texas. United State. 2015).
- Robbins, Stephen P. and Decenzo, David. **Management.** 6th ed. Englewood Cliffs. NJ : Prentice Hall, 2005).

ที่ อว 8612.2/454

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

2 ตุลาคม 2566

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทพมงคลรังษี

ด้วย นางสาวพิมพ์มาตา แสงโสม รหัสนักศึกษา 630620157 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี” มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากท่าน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าสายชั้น หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครู เพื่อประกอบการทำวิจัย ในกรณีนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาตามที่เห็นสมควร จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสุดา เตียเจริญ)
หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

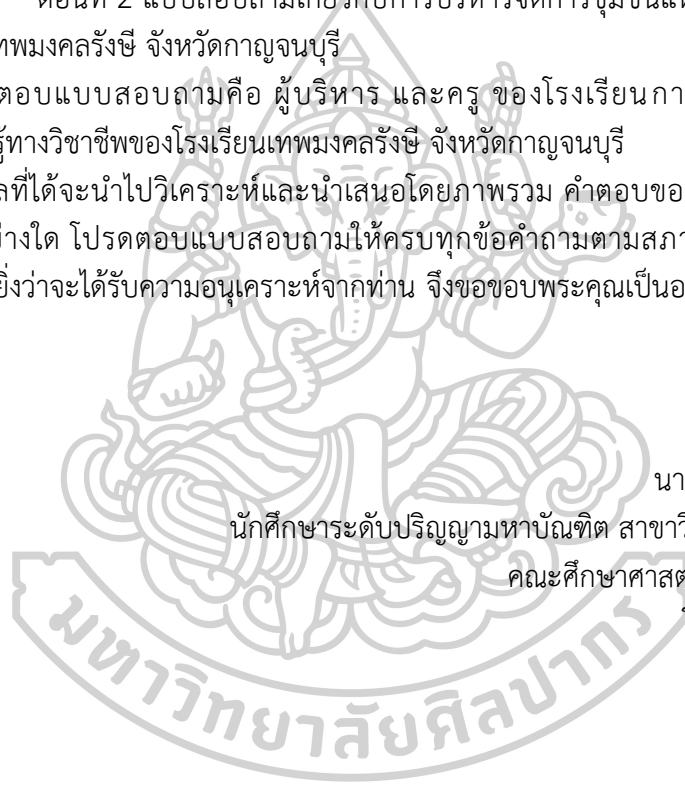
ภาควิชาการบริหารการศึกษา
โทร. 09 3979 3455

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี
จังหวัดกาญจนบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี
 2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี
 3. ผู้ตอบแบบสอบถามคือ ผู้บริหาร และครู ของโรงเรียนการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี
- ข้อมูลที่ได้จะนำไปวิเคราะห์และนำเสนอโดยภาพรวม คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อคำถามตามสภาพความเป็นจริง ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวพิมพ์มาดา แรงโสม
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทรศัพท์ 093-3166694

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

ข้อ	สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	สำหรับผู้วิจัย
1	เพศ 1. ☐ ชาย 2. ☐ หญิง	() 01
2	อายุ 1. ☐ ไม่เกิน 30 ปี 2. ☐ 31-40 ปี 3. ☐ 41-50 ปี 4. ☐ 51ปีขึ้นไป	() 02
3	ระดับการศึกษาสูงสุด 1. ☐ ปริญญาตรี 2. ☐ ปริญญาโท 3. ☐ ปริญญาเอก 4. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	() 03
4	ตำแหน่งปัจจุบัน 1. ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา (ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือหัวหน้าสายชั้น) 2. ☐ ครู	() 04
5	ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน 1. ☐ 1-5 ปี 2. ☐ 6-10 ปี 3. ☐ 11-15 ปี 4. ☐ 16-20 ปี 5. ☐ 21-25 ปี 6. ☐ 26 ปี ขึ้นไป	() 05

ข้อที่	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการวางแผน						
1	ดำเนินแผนงานตามหลักการ "การทรงงาน" ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช คือ "เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา"					
2	สร้างความตระหนัก สร้างแรงบันดาลใจโดยให้เกิดจากภายใน คือ "การระเบิดจากข้างใน"					
3	ศึกษาหลักการและกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้					
4	นำหลักการ ความรู้ความเข้าใจมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน "ไม่ติดตำรา"					
5	ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกับครูในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้มีทิศทางและเป้าหมายเดียวกันในการดำเนินการ					
6	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูต้องพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อให้เห็นปัญหา ความต้องการและความพร้อมในการดำเนินการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา					
7	วางกลยุทธ์การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยยึดหลักการมีส่วนร่วม					
8	ทำข้อตกลง (MOU) ร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรแบบกัลยาณมิตรที่ช่วยเหลือและดูแลซึ่งกันและกัน					
9	จัดทำแผนงานการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน					
10	จัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน					
11	กำหนดโครงสร้างของทีมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ที่ชัดเจน					
12	เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน					
13	วางระบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนโดยใช้กระบวนการของ PDCA					

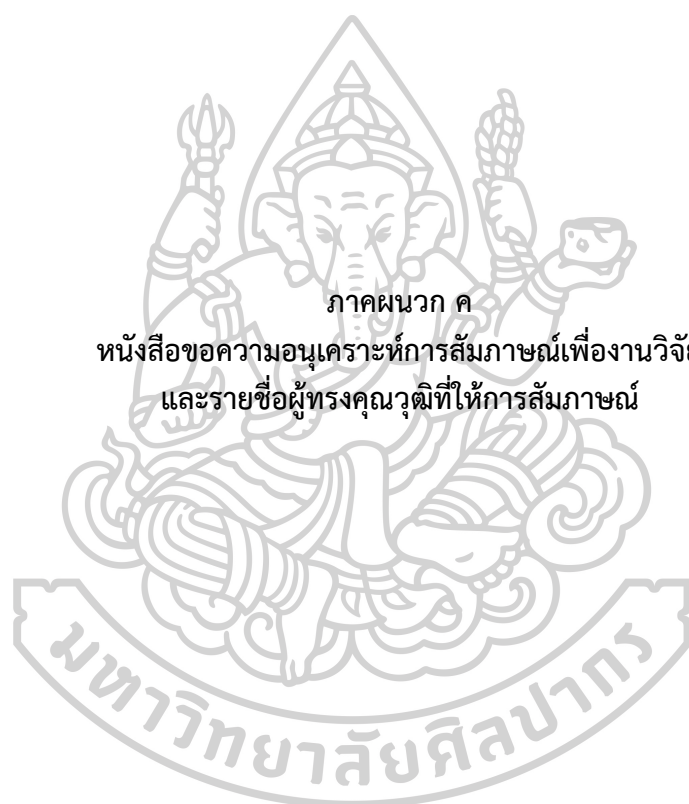
ข้อที่	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังสี จังหวัดกาญจนบุรี	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
22	จัดชั่วโมงให้ครูได้มีเวลาดำเนินการกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เพื่อวิเคราะห์และระบุปัญหาในสิ่งที่ต้องการพัฒนา ออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้/กิจกรรม/นวัตกรรม วิพากษ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และปรับปรุงแก้ไข					
23	จัดตารางสอนให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานโดยจัดให้ครูที่เป็นคู่หรือกลุ่มเดียวกันมีว่างตรงกันเพื่อสามารถแลกเปลี่ยนการสังเกตการสอนซึ่งกันและกันได้ ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น					
24	กำหนดให้ครูเปิดชั้นเรียนของตน (open class) เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มมาแลกเปลี่ยนการสังเกตการจัดการเรียนการสอน ทำให้เกิดบรรยากาศวิชาการในโรงเรียน					
25	สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนจากผลของการพัฒนาร่วมกันจากกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ(PLC) อย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาตนเองสู่ความเป็นครูมืออาชีพ					
ด้านการกระจายความเป็นผู้นำ						
26	จัดตั้งครูแกนนำของทีมเพื่อเป็นผู้นำทำให้เกิดกระบวนการกระตุ้นส่งเสริมสมาชิกในทีมให้เกิดหลังในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน					
27	ส่งเสริมครูแกนนำให้มีบทบาทเป็นผู้นำทีม					
28	ครูแกนนำของทีมต้องส่งเสริมสมาชิกในทีมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองและวิชาชีพพร้อมกัน					
29	ส่งเสริมให้ครูทุกคนเกิดภาวะผู้นำสนับสนุน และภาวะผู้นำร่วม					
30	สร้างแรงบันดาลใจให้ครูทุกคนเกิดภาวะผู้นำในตนเองในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					

ข้อที่	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังสี จังหวัดกาญจนบุรี	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการจัดการทรัพยากร						
31	จัดทำคู่มือการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน					
32	จัดทำปฏิทินการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน					
33	สนับสนุนเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน เช่น สื่อการจัดการเรียนรู้ เอกสาร งานวิจัย เป็นต้น					
34	จัดห้องพักรู้ให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันโดยง่ายเอื้อต่อการเข้ากลุ่มกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
35	จัดหางบประมาณ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน					
36	จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน					
37	ส่งเสริมบรรยากาศที่เปิดเผย ใจกว้างซึ่งกันและกัน และเคารพซึ่งกันและกัน					
38	ส่งเสริมบรรยากาศให้เกิดวัฒนธรรมแบบ กัลยาณมิตรทางวิชาการ					
39	สร้างระบบสนับสนุนให้ครูเกิดบรรยากาศการทำงานที่อิสระ บันทึกอย่างอิสระ และเก็บข้อมูลในระบบ ICT					
40	จัดการระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน					
การนำองค์กร						
41	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูกำหนดเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน					
42	ผู้บริหารสถานศึกษาพบปะพูดคุยกับครูแกนนำเป็นประจำเพื่อร่วมกันตรวจสอบ หาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน					
43	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือข้ามทีมกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการพัฒนานักเรียนร่วมกัน					
44	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือข้ามทีมเพื่อสร้างเครือข่ายในโรงเรียน					

ข้อที่	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังสี จังหวัดกาญจนบุรี	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
45	ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำในวงสนทนาของกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระยะเริ่มต้นทุกวงสนทนาเพื่อแก้ไขปัญหาร่วมกันอย่างจริงจังและต่อเนื่อง					
46	ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงบทบาทการนำให้เข้มแข็งในการพัฒนาผู้เรียนด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน					
47	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมบทบาทของครูในการพัฒนาผู้เรียนด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนอย่างเข้มข้น					
48	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสนทนาสะท้อนผลการบริหารจัดการกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน					
49	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสนทนาสะท้อนผลการจัดการเรียนการสอนในเรื่องการเรียนรู้ของผู้เรียน					
50	ผู้บริหารสถานศึกษาให้โอกาสครูทุกคนมีส่วนร่วมในวงสนทนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการสื่อสารองค์ความรู้ของแต่ละบุคคล โดยเป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และการร่วมรับฟังอย่างตั้งใจ					
51	ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ให้การสนับสนุนอำนวยความสะดวกในทุกส่วนของกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน					
52	ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ให้การสนับสนุนและพัฒนาทางด้านวิชาการเพื่อเติมเต็มและสนับสนุนการแก้ปัญหาของนักเรียน ในกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
53	ผู้บริหารสถานศึกษาบริหารจัดการด้วยเครือข่าย องค์กรจากภายนอกหรือผู้ให้ข้อมูล เช่น ผู้บริหารสถานศึกษาอื่น ๆ ครูต่างโรงเรียน และศึกษานิเทศก์ เข้ามาเพื่อช่วยขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงพัฒนานักเรียนได้เร็วขึ้น					
54	ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างขวัญกำลังใจเมื่อประสบความสำเร็จในการพัฒนาผู้เรียน เช่น รางวัล พิจารณาความดีความชอบ ประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติ					

ข้อที่	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังสี จังหวัดกาญจนบุรี	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
55	ผู้บริหารสถานศึกษาให้กำลังใจ เสริมแรงให้ทำงานต่อไป ในกลุ่มที่ยังไม่ประสบความสำเร็จ					
56	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างน้อยในปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อแสดงผลงานและถ่ายทอดนำเสนอประสบการณ์ในโรงเรียน					
57	ผู้บริหารสถานศึกษานำความสำเร็จสู่สาธารณะ แลกเปลี่ยนที่ดำเนินการแล้วประสบความสำเร็จควรจัดให้มีการเผยแพร่ ยกย่องและแลกเปลี่ยนความสำเร็จสู่ชุมชน					
58	ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องให้เป็นการทำงานที่เป็นปกติ จนกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์กรสู่ความยั่งยืน					
การกำกับดูแล ติดตามและประเมินผล						
59	สร้างความเข้าใจกับครูเกี่ยวกับการกำกับ ดูแล ติดตาม และกระบวนการวัดผลการดำเนินการที่ชัดเจน					
60	ใช้ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง					
61	จัดตั้งทีมเพื่อติดตามการทำงานของแต่ละกลุ่มครูอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และเสมอภาค					
62	จัดทีมเพื่อนิเทศ กำกับติดตามแบบกัลยาณมิตร จาก การสังเกตการสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นของตัวนักเรียน					
63	ให้ครูทุกคนส่งแผนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ต่อภาคเรียนหรือต่อวงรอบ เพื่อตรวจสอบ ปัญหาที่พบและแนวทางการแก้ไข					
64	ประเมินความก้าวหน้าของทีมอย่างสม่ำเสมอและเข้าไปช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา					
65	ครูต้องมีบันทึกรายงานการแก้ปัญหาให้นักเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนมานำเสนอผู้บริหารสถานศึกษาทุก ครั้งหลังจบกิจกรรมกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน					
66	ผู้บริหารสถานศึกษารับรองผลงานที่เกิดจากชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในกลุ่ม เช่น นวัตกรรม หรือ วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)					

ข้อที่	การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังสี จังหวัดกาญจนบุรี	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
67	เชิญผู้ให้ข้อมูลจากภายนอกมาเติมเต็มด้วยการ สังเกตการสอนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียน					
68	กำหนดการทำวิจัยเพื่อส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองสู่ ครูมืออาชีพ					
69	การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ต้องมุ่งเน้นการ ประเมินผลการเรียนรู้ของครู					
70	การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ต้องมุ่งเน้นการ ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน					
71	เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมใน การดูแลจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อพัฒนาครู และนักเรียน					
72	จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในระดับ โรงเรียน สหวิทยาเขตและระดับจังหวัด					
73	ใช้ผลจากการประเมินมาวิเคราะห์ผลและใช้เป็นแนว ทางการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป โดยใช้กระบวนการ ของ PDCA					

ที่ อว 8612.2/-

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

10 ตุลาคม 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสัมภาษณ์งานวิจัย

เรียน

ด้วย นางสาวพิมพ์มาดา แรงโสม รหัสนักศึกษา 630620157 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับ อนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียน เทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี” ในการนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะ ผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับงานวิจัยดังกล่าว เพื่อนำไปประกอบการพัฒนางานวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาตามที่เห็นสมควร จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสุดา เตี้ยเจริญ)
หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
โทร. 09 3979 3455

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้การสัมภาษณ์

1. ดร.ยงยุทธ สงพะโยม
ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี
2. นายทินกร ชูช่วย
ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี
3. นางสาววรรณวีร์ เหมือนประยูร
ตำแหน่ง : หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
4. นางสาวทาริกา โชคดี
ตำแหน่ง : หัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง “การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี
จังหวัดกาญจนบุรี”

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ

ตำแหน่ง

โรงเรียน

ตอนที่ 2 แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี
จังหวัดกาญจนบุรี

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.34$) ในฐานะที่ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นอย่างดี ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไร

1. แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการนำองค์กร

.....

2. แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม

.....

3. แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการกระจายความเป็นผู้นำ

.....

4. แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการพัฒนาบุคลากร

.....

5. แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี
จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากร

.....

.....

6. แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทพมงคลรังษี
จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก
(นางสาวพิมพ์มาดา แรงโสม)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นางสาวพิมพ์มาดา แร่งโสม

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2542 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเมืองคง
จังหวัดนครราชสีมา

พ.ศ. 2546 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี บัญชีบัณฑิต (บช.บ) สาขาการบัญชี
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

